

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Teška godina u Zambiji

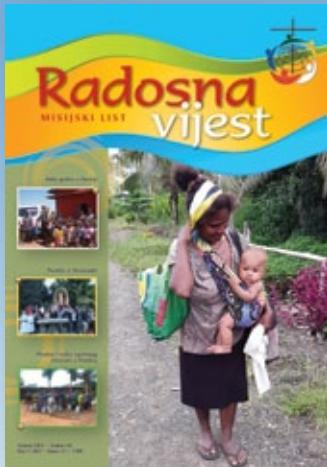

Pozdrav iz Venezuela!

Pozdrav i molba najstarijeg misionara u Hrvatskoj

Apostolat molitve za studeni

Molimo da svi roditelji koji oplakuju smrt sina ili kćeri nađu potporu u zajednici te zadobiju mir i utjehu Duha Svetoga.

Sadržaj

Uvodnik Odjeci misijske nedjelje Iz života naših misionara

Intervju Apostolat molitve Aktualnosti

Životni put jednog misionara

Svi su misionari

Oh, kad bi sav narod postao prorok!.....	3
Misijska nedjelja diljem Hrvatske	4
Teška godina u Zambiji	7
Pozdrav i molba najstarijeg misionara u Hrvatskoj	8
Pozdrav iz Venezuele!.....	9
Intervju sa s. Viktorijom Šimić	12
Apostolat molitve za studeni 2024.	15
Miva Austrija slavi 75 godina	16
Gozba s grešnicima	16
Seminar za animatore i suradnike župnih misijskih skupina	
Đakovačko-osječke nadbiskupije	17
Misijska nedjelja u župi Glamoč.....	18
Misijska izložba i misijski ručak u Gromljaku	18
Ostajem godinu dana u Bošontiju	19
Poslan sam u Bošonti	20
Dom „Sveta Ana“	21

Impressum

Izdavač: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavna urednica: s. Ivana Margarin, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić

Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisk: MONOGRAM j.d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 1000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Oh, kad bi sav narod postao prorok!

Piše mons. Luka Tunjić

Dok pišem ovaj uvodnik za studeni 2024. godine, u Rimu se održava zasjedanje opće skupštine Biskupske sinode o sinodnom putu Crkve, koja je sa svojim pripremama počela još u listopadu 2021. godine. Geslo ove biskupske sinode glasi: „Za sinodnu Crkvu: zajedništvo, sudjelovanje, poslanje“. U pripremnoj fazi papa Franjo je želio čuti razmišljanje i prijedloge svih mjesnih crkava, da bi se čuo glas vjernika cijelog svijeta. Papa je želio da jedni druge čujemo, da jedni od drugih učimo, jer svaka mjesna Crkva može obogatiti opću Crkvu iskustvom svoje vjere i tradicije. Sinodom je otvoren širok put putujuće Crkve. Nije mi nakana davati smjernice niti govoriti o mogućim zaključcima ove po mnogo čemu drukčije biskupske sinode, nego dati naglasak na dvije stvari koje naglašava papa Franjo. Prva je otvorenost i suradnja svakog člana Crkve s Duhom Svetim, a druga je da je svaki član Crkve odgovoran za evangelizaciju, za stanje u današnjoj Crkvi, ali i za budućnost Crkve. Pitanje svih pitanja je kako duh kritiziranja, malodušnosti, mlakosti i nebrige za stanje u Crkvi zamijeniti duhom otvorenosti prema Duhu Svetom te stvoriti duh veće odgovornosti, revnosti i žara za apostolat evangelizacije, na koji smo svi pozvani svojim krštenjem i pripadnošću Katoličkoj crkvi.

U školi sam učenicima znao govoriti da paze na pitanje koje im nastavnik postavlja jer se dio odgovora često nalazi u samom pitanju. Odgovor na to važno crkveno i vjerničko pitanje te smjernice svakomu kršteniku nudi upravo geslo biskupske sinode, a ono kao što sam već rekao, glasi: „Za

sinodnu Crkvu: zajedništvo, sudjelovanje, poslanje“. Geslo je, zapravo, poziv da svi trebamo obnavljati i poticati svoju otvorenost prema Duhu Svetome, koji će nas podsjetiti da nas Bog voli, da smo kao njegova ljubljena djeca pozvani u život, na gozbu ljubavi ovdje na zemlji, ali i onu za nebeskim stolom. Svi bismo se trebali odazvati na tu gozbu Božje ljubavi, ali smo svi obvezni i druge ne samo pozvati, nego i dovesti na tu gozbu snagom i svjedočenjem svoje vjere. Uzor naše ljubavi prema bližnjima i prema evangelizaciji treba biti Božja ljubav. Ta ljubav ne uključuje samo nas, nego svakog čovjeka. Bog voli svakog čovjeka. Nismo samo mi kod Boga povlašteni, nemamo samo mi pravo na njegovu milost i ljubav. Svaki čovjek ima na to pravo, kod Boga je svaki čovjek povlašten, jer ga je on stvorio i jer je njegovo ljubljeno dijete.

Usprkos čovjekovoj hladnoći, ravnodušnosti, pa čak i odbijanju, Bog ga poziva na gozbu, na radost u svojem kraljevstvu, na spasenje. Krist je taj mandat poziva i poslanja povjerio Crkvi, povjerio svima nama i od svih nas očekuje da budemo apostoli. I to apostoli koji će biti neumorni, jer nas Bog neumorno voli. Apostoli koji će jačati zajedništvo, koji će aktivno sudjelovati u životu Crkve, apostoli koji će biti svjesni svojeg poslanja i obveze da sve ljudi ljube i ljubeći privedu Crkvi i Bogu.

Molimo za uspjeh biskupske sinode, a zajedno radimo na njezinim plodovima! Još oko 1400 godina prije Krista Mojsije je zavatio: „Oh, kad bi sav narod Gospodnjji postao prorok! Kad bi Gospodin na njih izlio svoga duha!“ (Br 11, 29)

odjeci misijske nedjelje

PALAČINKE ZA MISIJE

20. listopada mladi župljani Župe uzvišenja Svetog Križa - Lukapalačinka nakon svetih misa. Ta zanimljiva inicijativa privukla je brojne župljane, koji su s radošću kupovali slasne palačinke. Akcija je imala za cilj prikupiti sredstva za misijske projekte naših hrvatskih misionara, a mladi su se potrudili da ponude razne okuse, od klasičnih do neobičnih palačinaka. Atmosfera u župnoj zajednici bila je vesela, a svaki zalogaj palačinke pridonio je dobrom cilju.

Župljani su se rado uključili i pokazali da zajedništvo i kreativnost mogu stvoriti pozitivne rezultate. Mladi su na kraju izrazili zahvalnost svima koji su podržali akciju i naglasili važnost zajedničkog rada za bolji svijet. Uspješna akcija bit će inspiracija za slične projekte u budućnosti.

Tekst i fotografije: Mario Marjanović

VELIKO SRCE I KOLAČI ZA MISIJE

Župljani Župe navještenja Blažene Djevice Marije iz Velike Gorice imaju srca ne samo za ljude u potrebi s područja njihova grada, već i za potrebe Crkve u misijama. Na Misiji nedjelju prodajom kolača, koje su ispekle marljive župljanke, i brojnih rukotvorina, poput lutkica ispunjenih lavandom, jesenskih cvjetnih aranžmana, vjenčića, malenih naprtnjača, torbica, narukvica, krunica i privjesaka, prikupljali su novac za misije. Uz podršku župnika Norberta Ivana Koprivca, koji je djeci na misi podijelio i misijske kućice kasice, kao i kapelana Antonija Kovačića, misijska zajednica župe, koja nosi ime Misija zajednica Majke Terezije, nastaviti će s prigodnim prodajama već tijekom došašća i božićnog vremena. I tad će se u misijskoj kućici koja se nalazi ispred crkve pronaći brojni prigodni predmeti izrađeni vrijednim rukama članica Misije zajednice koja djeluje od 2010. godine.

Tekst: Snježana Kirinić Grubić

Foto: Župa navještenja BDM Velika Gorica

MISIJE U KATOLIČKOJ OSNOVNOJ ŠKOLI U ŠIBENIKU

Proslavljeni Misiji nedjelja bio je izvrstan povod za susret sa s. Ivanom Margarin, ravnateljicom Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj. Stoga nam je u ponедjeljak 21. listopada predstavila život u misijama u kojima djeluju naši misionari, život učenika u misijama te njihove zadaće koje imaju uza školovanje. U neposrednoj komunikaciji s učenicima naglasila je važnost molitve za misije. Učenici su mogli vidjeti i misijsku krunicu te nakane molitve svakog otajstva za jedan kontinent.

I naša škola redovito sudjeluje u pomaganju misijama pa je to bio dobar podsjetnik koliko je i naša materijalna pomoć dobrodošla. Na dijelu susreta nazočio je i Tomislav Puljić, biskupijski misijski animator. Učenici su potaknuti da se uključe u pjevače Betlehemske zvijezde, koji u božićnom vremenu prikupljaju sredstva za škole u misijama.

S. Mandica Starčević

KAD SE PRIJATELJI UDRUŽE

Misijska nedjelja 20. listopada u Župi sv. Ivana Krstitelja na Novoj Vesi, u Zagrebu, ostat će obilježena u našim srcima kao posebna. Ove godine napravljene su kartice hrvatskih misionara te su ih župljeni nakon mise mogli uzeti i moliti za misionare. Osim toga, već tradicionalno, Prijatelji Malog Isusa (PMI) Župe sv. Ivana Krstitelja na Misijsku nedjelju organiziraju misijsku klupu, a sakupljena sredstva namjenjuju se za misiju u Haitiju, gdje se redovnice služavke Malog Isusa. U ponudi su bili razni predmeti, izrađeni i pakirani u radionici Prijatelja Malog Isusa. Ove godine ponuda je bila bogatija zbog suradnje s Prijateljima Malog Isusa iz Župe sv. Nikole biskupa u Bistri koji su u dogovoru sa svojim župnikom vlč. Markom Baršićem s puno ljubavi ponudili i omogućili da se domaća zimnica i ostale domaće delicije prodaju u Novoj Vesi. Suradnja je bila vrlo plodonosna, na obostranu sreću i izgradnju, a prikupljena sredstva samo su kap u moru potreba siromašna i ispačena naroda Haitija. Kap u velikim potrebama, ali kap od srca, prikupljena i darovana s ljubavlju, vođeni riječima: „Što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učinistе!“ (Mt 25, 45) Živio Mali Isus!

Misijska zajednica Župe sv. Ivana Krstitelja Zagreb

ŽAR MOLITVE U SOBLINCU

Svečanim misnim slavljem u Župi bezgrešnog začeća BDM u Soblincu u nedjelju 20. listopada obilježena je Misijska nedjelja. Misna slavlja u kapeli Presvetog Srca Isusova u Popovcu i u župnoj crkvi u Soblincu predvodio je vlč. Dominik Glasnović, upravitelj župe. Misno slavlje pjesmom je u Popovcu animirao župni zbor „Srce Isusovo“, a u Soblincu Župni zbor „Gloria“, uz voditeljicu župnih zborova Valeriju Marković.

U svojoj propovijedi župnik je rastumačio naviješteno evanđelje u slici dvojice Isusovih učenika željnih uspjeha i ostvarenja, dok sve drugo pada u drugi plan. Okupljenim vjernicima postavio je pitanje što znači biti sluga te ih potaknuo na razmišljanje o tome jesu li spremni, po uzoru na Isusa, služiti beskompromisno. Kao poticaj istaknuo je misionare i misionarke, koji ostavljaju sve da bi služili, činili dobro i donosili radosnu vijest spasenja. „Na taj način kraljevstvo Božje raste, kao i kada svatko od nas u ljubavi otkida od sebe da bi darovao i pomogao drugomu. Međutim, bez molitve ništa nije moguće i važno je da ne zaboravimo na tu duhovnu dimenziju.“

Nakon svake slike župljeni su mogli izvući papirić na kojem je pisalo ime kojega od hrvatskih misionara i misionarka te ovisno o tome koga su izvukli, za tu su osobu pozvani moliti.

Tom prigodom župljeni su se prisjetili da iduće godine Župa bezgrešnog začeća BDM u Soblincu slavi 50 godina postojanja te da taj zlatni jubilej ne bi bio ostvariv da nije bilo žarke molitve.

Župa Soblinec

MISIJSKA RADOŠT U OROSLAVJU

Pozdravljam sve vas, misionare, velike i male! Evo, iza nas je Misijska nedjelja i prvi put sam imao radost proslaviti ju u novoj župi. Ponajprije zahvaljujem svim župljanima Župe uznesenja Blažene Djevice Marije koji su se uključili u pripremu i koji su svojim sudjelovanjem, žarkom molitvom i darovanom donacijom te kupnjom misijskih materijala, pomogli misijskom djelovanju. Naša gošća na nedjeljnijim misama bila je Branka Patafta, koja je tri godine kao laikinja bila misionarka u Kamerunu te vodila misiju. Bilo je zanimljivo i poticajno poslušati njezino svjedočanstvo te kako još uvijek djeluje kao misijska suradnica i volonterka za Papinsku misijsku djelu u RH, ali aktivno i u drugim zajednicama, osobito u radu s beskućnicima. Na nedjeljnjoj misi u 11 sati imali smo radost i krstiti jedno dijete, malenu Martu.

Nakon svetih misa susreli smo se jedni s drugima u druženju, različitim igrama misijske tematike, a koje su pripremili župni animatori, te ovim putem zahvaljujem na uloženom trudu i vremenu.

Misijsko poslanje nastavilo se i nakon Misijske nedjelje u školama u Oroslavju te zahvaljujem svim vjeroučiteljima koji su se uključili u različite akcije da bi pomogli potrebitima diljem svijeta. Vrijedni i marljivi roditelji, djedovi i bake također su se uključili da bi pomogli pripremiti različite poslastice za naš misijski stol. Prikupljeni prilozi pomoći će nam da možemo pomoći gdje je najpotrebnije. Međutim, najvažnije od svega je da u srcu stvaramo taj misionarski duh, duh poslanja, duh služenja, neizmjerne ljubavi prema ljudima koje ne znamo, a koji su dio naše obitelji, koji su djeca Božja isto kao i mi.

Zahvaljujem svim suradnicima u Misijskom uredu, koji svaki put izlaze nama svećenicima ususret da bi osmisili Misijsku nedjelju i ljudima približili tu radost poslanja. Vjerujem da će sve župe i u budućnosti biti otvorene za radosno naviještanje i pripremiti različite programe ne samo za Misijsku nedjelju, nego i tijekom cijele godine, jer potrebe su velike, a svaki novi dan prigoda je da se uključimo i napravimo štogod za svoju braću i sestre kojima je pomoći potrebna.

Vlč. Ivan Lastovčić, upravitelj župe

odjeci misijske nedjelje

MISIONARSKE VIJESTI MALIH PRIJATELJA MISIJA

Mali prijatelji misija iz Župe svetog Petra u Zagrebu za svoje župljane povodom Misijske nedjelje pripremili su, uz pomoć odraslih, prodaju izložbu svojih radova, koji su nastajali tijekom radionica u župnoj dvorani. Za vrijeme svete mise (dječje) u molitvi vjernika obuhvatili su cijeli svijet moleći za misionare. Uz riječi molitve u ruci su imali i vidljive znakove, poput zvonca, klipa kukuruza, franjevačkog kriza, svijeće, ribe, globusa te tako i na vidljiv način potaknuli na promišljanje o misijama. Prikupljena sredstva (300 €) predali smo u Misijski ured u Zagrebu.

Biti misionar lijepo je i izazovno jer ljubav, radost, mir, dobrotu, a to je Isus, želimo nositi u svoje okruženje.
Mali prijatelji misija i s. Ljubica Bosilj, franjevka misionarka

SVIJETO SVIJETA U OŠ SVETI ĐURĐ

U četvrtak 17. listopada 2024. našu je školu posjetila ravnateljica Papinskog misijskog djela u RH s. Ivana Margarin, koja je učenike upoznala sa životom i djelovanjem misionara. Učenici viših razreda s. Ivanu pozdravili su pjesmama This little light of mine i Slavim te, kojima su pokazali svijest o kršćanskom pozivu da budemo svjetlo svijeta (usp. Mt 2, 14 – 16).

Slušajući o životnim okolnostima u kojima žive naši misionari, ali i njihovi vršnjaci, učenici su prepoznali Crkvu kao zajednicu Božjeg naroda s različitim poslanjem, službama i odgovornostima. Ujedno su razvili osjećaj solidarnosti prema djeci kojoj nedostaju osnovni uvjeti za život. Posebno ih je dirnuo video prilog u kojem su vidjeli kako izgledaju kuće i škole u Ugandi te pjesma molitve Oče naš na jeziku svahili. Susret smo završili pozivom s. Ivane da prvo budemo donosoci mira, ljubavi i svjetla onima koji su nam najbliži.

Branka Japec Orlović

U LABINSKIM ŽUPAMA OBILJEŽEN SVJETSKI DAN MISIJA

U nedjelju 20. listopada obilježio se Svjetski dan misija. Tom su prigodom članovi združenog Caritasa Donjeg i Gornjeg Labina organizirali radionice i ponudili vjernicima na sv. misama svoje uratke. Prikupljeno je 800 eura, koji će biti uplaćena na žiroračun Papinskih misijskih djela u RH za potrebe naših misionara u svijetu.

Još su jednom labinski vjernici pokazali veliko srce darujući uz molitvu i novčani prilog za naše misionare koji djeluju u siromašnim zemljama svijeta, pronoseći radosnu vijest i svjedočeći da je Isus naš i svaki dar! (L. B.)

SUSRET S MISIONARIMA U SISKU

U nedjelju 20. listopada 2024. u katedralnoj Župi uzvišenja Svetog kriza u Sisku proslavili smo Misijsku nedjelju. Ovogodišnji prvopričešnici vjernicima su predstavili misijsko poslanje svete Majke Terezije, fra Vjeke Ćurića i svete Male Terezije. Dječji zbor „Križ ljubavi“ otpjevao je nekoliko pjesama pod vodstvom voditeljice Marije i svirača Borne. Dječji zbor je glazbeno pratilo trio na flauti, violončelu i violinu, a svirale su sestre Tea i Klara Jugović i Andela Nekić.

Mali misionari koji su uprizorili velike misionare izrekli su bitne poruke i pozvali sve vjernike da mogu biti misionari molitvom, dobrim djelima i širenjem radosti jedni drugima.

Nakon kratke priredbe uslijedilo je svečano euharistijsko slavlje, koje je predstavio župnik Marko Karača. Tijekom mise molili smo za sve misionare i misionarke diljem svijeta, a posebno smo ih se sjetili u molitvi vjernika, koju su čitali ovogodišnji prvopričešnici.

Svi možemo biti olovka u Božjim rukama, kako je to često govorila sveta Majka Terezija.

S. M. Hijacinta Matanović

ZAMBIA
– fra Ivica Perić

Prošlo je nešto više od godine otkad sam vam se zadnji put javio. Otada do danas bilo je puno izazova, ali se puno i napravilo u našoj novoj misiji u selu Mwakapandula, u Zambiji, kamo sam premješten u ljeto 2022. godine, nakon 19 godina rada u Ruandi i prije toga 13 godina u Ugandi.

Iza nas je ne baš laka godina. Početak 2024. godine u Zambiji je obilježila epidemija kolere, pa se u naš vrtić u Mwakapanduli nakon božićnih i novogodišnjih praznika djeca nisu mogla odmah vratiti.

Z bog epidemije kolere zatvoreni su bili svi vrtići, osnovne i srednje škole u zemlji i nastava je počela tek 12. veljače. Srećom, iako je bilo oboljelih, među našim sumještanjima nije bilo težih posljedica. Veselili smo se novim početcima u vrtiću, a ni slutili nismo da našemu području prijeti velika, velika suša. Kiša nam nije pala od sredine siječnja, a budući da naši suseljani u Mwakapanduli uglavnom preživljavaju upravo od poljoprivrede, većina usjeva stradala im je od suše, pa su i urodi višestruko manji. U selu koje je odsječeno od svijeta, odnosno u kojem žive ljudi koji nemaju nikakav poseban prijevoz osim zaprežnih kola, poljoprivredni usjevi su osnovni izvor hrane i novca. Ako nema uroda, nema ni hrane, a ni ono nešto malo novca što su mogli zaraditi od prodaje viškova nakupcima koji dolaze u

Teška godina u Zambiji

selo, otkupljuju i odvoze u gradove. Zbog te smo izvanredne situacije pokrenuli akciju prikupljanja sredstava za nabavu hrane za naše najugroženije mještane, na koju su se, Bogu hvala, odazvali brojni donatori iz Hrvatske i BiH. Dosad smo već podijelili više od deset tona kukuruznog brašna, od kojega oni ovde prave svoje svakodnevno jelo – nschimu ili bijelu palentu. Bez kiše smo i dalje, pa moramo nastaviti nabavljati brašno da bismo pomogli pomoći ljudima. Ako nam želite pomoći, da biste dobili uvid u cijene, jedna vreća kukuruznog brašna od 25 kg stoji 12 eura. Svi koji nam žele pomoći, mogu uplatiti donaciju na račun Papinskih misijskih djela u RH i BiH i napisati da je to pomoć za hranu u Zambiji i fra Ivicu Perića. Svaki novčić puno nam znači da bismo pomogli ljudima da ne budu gladni. Unaprijed hvala svima koji će pomoći! Uspjeli smo na 70 metara dubine pronaći vodu, pa smo također uz pomoć donatora prokopali bunar i postavili pumpu za vodu kojom se mještani mogu koristiti, kako za sebe, tako i za napoj stoke. Izgradnja crkve malo je bila zastala, jer smo sredstva radije uložili u pomoć ljudima u takvoj izvanrednoj situaciji, ali sad smo krenuli dalje i taman su postavljeni prozori na cijelom objektu. Projektom naše Humanitarne udruge „Srce za Afriku“ Skrojimo ženama u Zambiji bolju budućnost, koji financijski pomaže Ministarstvo vanjskih poslova RH, opremili smo školu za šivanje, u koju smo upisali prvi naraštaj polaznica. Cilj nam je ženama koji nisu

završile nikakvu školu omogućiti da izuče koji zanat da bi mogle pokušati naći posao. Budući da pojedine polaznice nisu završile ni osnovnu školu, njih učimo i čitati i pisati te osnovama matematike. Kada istekne godina i pol, koliko projekt traje, nama škola ostaje i u njoj ćemo i dalje izučavati sve zainteresirane. To je, zapravo, prvi korak k onomu što nam je cilj, a to je izgraditi i opremiti školski kampus po uzoru na onaj kakav smo izgradili u Kivumu, u Ruandi. Zasada imamo vrtić, školu opisemnjavanja i školu krojenja i šivanja, a kako budemo gradili i opremali objekte, cilj je otvoriti osnovnu, a zatim i srednju školu... A za naše smo vrtičarce uz vrtić napravili pravo malo dječje igralište. Prvi puta u životu vidjeli su ljuljačke, tobogan, klackalice! Kad smo im pokazali za što služe te šarene sprave, oduševljenju nije bilo kraja! Budući da mještani ovdje nemaju ni potrebnu zdravstvenu skrb, u planu nam je izgradnja ambulante. Ali idemo redom, korak po korak. Želite li nas podržati, pratite nas molitvom i prema mogućnosti pomognite i donacijom, a u udruzi „Srce za Afriku“ možete nabaviti kalendare koje smo pripremili i kupnjom kalendara podržati našu misiju. Za sve informacije možete se javiti na adresu srce.za.afriku@gmail.com. Hvala vam svima koji nas pratite i pomažete nam!

Pozdravljam vas iz Mwakapandule i želim vam svima obilje Božje milosti. Mir i dobro!

RUANDA
– don Danko Litić

Dragi čitatelji Radosne vijesti i prijatelji misionara!
Pišem vam na poziv iz Misijskog ureda da napišem tekst za naš jedini misijski list – Radosnu vijest.
Ovog puta ne ću vam pisati o doživljajima u misijama, posebno u Ruandi, gdje se nalazim milošću Božjom već četrdeset i tri godine, što je malo više nego u domovini.

Na odmoru sam, pa onda želim pisati kako je misionaru u domovini. Nakon susreta hrvatskih misionara koji smo imali na Košljunu, u lijepome franjevačkom samostanu, ja sam mogao obići nekoliko salezijanskih župa, ali i drugih župa s kojima sam povezan po prijateljima svećenicima i časnim sestrama te mnogobrojnim prijateljima.

Moram vam iskreno reći da je boravak u domovini za mene pravi užitak. Lijepo je naći stare prijatelje, koji mi iskreno kažu da sam veoma

Pozdrav i molba najstarijeg misionara u Hratskoj

ostario i da sam slab, pa mi savjetuju da ostanem u domovini i da se ne vraćam u Afriku.

Svi me s ljubavlju i pažnjom primaju i pomažu da mogu šepajući biti kod njih i podržavaju me kod oltara da mogu ostati na nogama. Nitko se ne tuži da sam predugo govorio, bilo im je dragو slušati kako je sada u Ruandi. Čude se da je sasvim drukčije nego je bilo kad sam došao 1981. To sigurno i vas čitatelje Radosne vijesti zanima, pa vam to želim napisati.

Ruanda je sada vrlo uređena zemlja, tako da mnogi kažu da je najljepša zemlja u Africi. Sve glavne ceste su asfaltirane, svugdje je uvedena struja i voda. Uz glavne ceste ima lijepih kuća, čak i na katove. Uz ulice su posaćena lijepa afrička tropska drveća. Mlađi i djevojke lijepo su obučeni. Djeca veselo trčaraju po lijepim brježuljcima.

Uz tu stvarnost, ja sam im rekao da je Hrvatska u usporedbi s Ruandom kao nebo i zemlja. Uz vrlo malo dobrostojećih ljudi, ima vrlo mnogo siromaha. Ruanda je kao pola Hrvatske, a u njoj ima više od šesnaest milijuna ljudi, koji žive na jednoj četvrtini obradive zemlje, a drugo su močvare, stepi i parkovi, u kojim žive sve vrste životinja, od lijepih žirafa, velikih slonova, nilskih konja, golemih gorila do mnogovrsnih majmuna, za koje se Evropljani i Amerikanci više brinu nego za ljudi.

Mnogo ljudi nema ni komadić zemlje, ni kućice, a ne mogu naći ni posla da što zarade za se i za svoju djecu. Zato zdravi mladi ljudi bježe u susjedne velike zemlje: Ugandu, Tanzaniju, Kongo.

Kod kuće u Ruandi ostaju stari, bolesni ljudi i mala djeca.

To je razlog da ja star i bolestan misionar želim natrag u Ruandu. Stalno me na WhatsAppu pitaju kad ću se vratiti, hoću li se vratiti. Djeca i mladi ne mogu ići u školu, jer nemaju uniformu ni školski pribor, nemaju čime platiti školarinu... Nemaju što jesti, gladni su!

Sve što radim za svojeg odmora, pa i ovo što vama čitateljima Radosne vijesti pišem je da dode u uši i srce dobrih ljudi, da mi posredovanjem mojih salezijanaca i misijske uprave stigne što novca. Hvala!

Posebno bih molio one koji časte i vole Srce Isusovo da daruju i za gradnju jedne crkve Srca Isusova, koju bismo htjeli sagraditi u jednoj filijali naše velike župe, koja ima osamnaest tisuća stanovnika a nema crkvu, nego služimo misu u jednoj dvorani te više od polovice ljudi mora ostati vani.

Htjeli bismo sagraditi po planu crkve Marije Pomoćnice u glavnom gradu Kigaliju jednu lijepu crkvu Srca Isusova, uz pomoć Hrvata diljem svijeta. Kršćani te filijale skupljaju pomoć od ljudi koji mogu dati, a mene mole da i ja tražim za svojeg odmora u domovini.

VENEZUELA

– Tomislav Puškarić,
salezijanski bogoslov

Pozdrav iz Venezuele!

Draga braćo i sestre, hvaljen Isus i Marija!

Zahvaljujem svima koji me prate u svojim molitvama, kao i stanje u ovoj državi. Također svakog dana i ja vas, kao i čitavu salezijansku provinciju prikazujem u svojim molitvama, a posebno braću koja su bolesna i trpe na razne načine. S nekim sam se i čuo i razmijenio poruke. Trenutačno sam na lokaciji gdje pristup internetu ne funkcioniра baš najbolje, tako da ga na računalu koristim uglavnom u ranim južnjim ili u kasnijim večernjim satima, kada svi spavaju. U ovom pismu opisat ću ukratko što se dogodilo otkad sam otisao iz Hrvatske i stigao u Venezuelu.

Iz Zagreba sam krenuo prema Madridu preko Amsterdama. Put je protekao bez problema. Sjećam se da me u trenutku kad su se avionski kotači odvojili od zemlje obuzeo osjećaj da u tom trenutku

ostavljam svoju domovinu i odlažim u nepoznato.

Još uvijek nisam imao vizu za odlazak u Venezuelu, ali sam predosjećao da ću ju uskoro dobiti po zagovoru svete Terezije od Djeteta Isusa.

Došavši na aerodrom u kasnim večernjim satima, dočekao me salezijanac Miguel Ángel Moreno Nuño, iz Misionarske prokurere u Madridu. Prokurator Eusebio Muñoz Ruiz sutradan me predstavio zajednici. Bio sam u zajednici sa sedmero braće, uglavnom starije, i lijepo su me prihvatali u svoju zajednicu. Sutradan sam odmah krenuo u venezuelski konzulat u Madridu.

Nakon kojih sedam dana u našu zajednicu došao je brat pomoćnik José Gallego Vázquez (Španjolac), misionar 141. misionarske ekspedicije iz prašume u Peru. S njime sam provodio većinu slobodnog vremena, obilazili smo grad i govorio mi je kako se ondje radi. Zanimljivo je da je osobno poznavao don Luigija Bollu, salezijanskog misionara koji je umro na glasu sveštosti i u tijeku je proces u kojem se

ispituju njegove vrline i kreposti. Bio je s njime na duhovnim vježbama kad je napustio ovaj svijet.

Također neplanirano u prokuru je došao biskup salezijanac mons. Raúl Biord Castillo, iz države La Guaire, koja je sastavni dio Venezuele. Tako da sam se imao prigodu upoznati s njime i dao mi je neke informacije o trenutačnom stanju u zemlji.

Budući da je situacija s vizom bila neizjesna, prokurator Eusebio mi je preporučio da započнем devetnicu svetoj Tereziji od Djeteta Isusa i vizu sam već dobio u ruke dan nakon što sam završio devetnicu.

U to vrijeme venezuelska vlasta zabranila je sve letove iz Europe. Jedina opcija bila je kupiti avionsku kartu za Istanbul i preko Istambula poći izravno u Caracas.

Posebno dirljivo je bilo vidjeti prvi put more i obalu Venezuele. Avionom smo proletjeli točno iznad luke u koju je uplovila prva misionarska ekspedicija od sedam salezijanaca, koja je krenula iz Genove (Italija), poslana od blaženog Mihovila Rue 1. studenoga 1894.

godine, a na poziv biskupa, svećenika i mnogih laika koji su već radili u duhu don Bosca, jer su se neki osobno susreli s njime u Italiji i vidjeli kako salezijanci rade. 19. studenoga već su uplovili u luku.

Put prema Venezueli protekao je bez problema. Jedino, došavši na aerodrom u Caracasu, bile su pojačane kontrole, s dugim redom za čekanje. Prvo što mi je privuklo pozornost bio je velik natpis na aerodromu: „Ovo je izgradio socijalizam u Venezueli“.

Na izlasku iz zračne luke dočekali su me provincijal Rafael Bernardo Montenegro Latouche i Jorge Luis Bastidas Rojas, koji je zadužen za pastoral mladih u provinciji. Do središta Caracasa putovali smo autocestom oko jedan sat. Oko desetak puta policija nas je zaustavila i kontrolirala. Naime, na snazi je bila zabrana kretanja između država Venezuele zbog pandemije. Moguće je bilo putovati samo uz pismo odobrenje.

Zbog ekonomске krize u zemlji ukinuta je prometna policija, tako da treba biti posebno oprezan u prometu, jer ljudi prolaze kroz crveno, nemaju uključena svjetla na automobilima i ima dosta neregistriranih automobila u prometu. Prolazeći kroz grad Caracas, koji je nekoć bio jedan od najbogatijih gradova u svijetu, čini se kao da

se vrijeme zaustavilo prije 20-30 godina. Većina nebodera, kuća i zgrada izgrađene su prije i zgrade su dotrajale. Rijetko je vidjeti zgradu s novom fasadom. Mnogo ljudi živi u kućama poput favela u Brazilu.

Napokon smo došli u provincijsku kuću, gdje su me braća ugodno dočekala. Klima je ovdje ugodna i komotno se može biti u kratkim rukavima. Prvo jutro probudile su me ptice koje nikada ranije nisam čuo. Najviše me se dojmio jedan cvrčak koji se čuje kao sirena na automobilu, a ovdje ga zovu *chicharra*.

Malo sam upoznao grad i već nakon tri dana otisao sam s nekoliko braće iz provincijske kuće na susret s mladima u gradu Duaci (manji gradić u državi Lari, 400 km jugozapadno od Caracasa), gdje salezijanci imaju veliku kuću, ali djeluju samo salezijanci suradnici i nekoliko puta na mjesec dolazi salezijanac svećenik. Salezijanci suradnici rade aktivno s mladima. Susret s mladima imao je temu *Misija i razabiranje duhovnog poziva*. Odazvalo se 60-ak mladih, a neki su došli i iz okolnih gradova. Posebno me se dojmila otvorenost mladih i međusobno povjerenje između njih. Otvoreno su u iznosi svoja iskustva, podupirali i molili jedni za druge. Više puta imali smo s njima pobožnost klanjanja i dojmovalo me se kako mole srcem. Vrhunac je bilo uskrstno bdjenje i misa na sam Uskrs.

Po završetku susreta neki mladi i obitelji pozvali su me u svoje kuće, tako da sam mogao izbliza vidje-

ti kako žive. Živi se u oskudici i teško, ali unatoč svemu su sretni, gostoljubivi i susretljivi. Nekoliko stvari koje su me odmah dirnule bile su da većina obitelji ima više djece, iako se ovdje teže živi nego u Europi. Zatim da je pobačaj u Venezueli zabranjen i tko počini pobačaj mora ići u zatvor. Zaštitica Venezuele je BDM od Coromota i gaji se posebna pobožnost prema BDM. Prolazeći ulicama i vozeći se autocestama, nerijetko se može na velikim plakatima vidjeti slika Milosrdnog Isusa, kao i kamine i automobile oslikane istim motivom, a reklama gotovo da i nema, kad je većina svega u državnom vlasništvu.

U Caracasu postoji hrvatski klub, gdje se okupljaju Hrvati. S jednom obitelji već sam stupio u kontakt. Inače Caracas ima više od četiri milijuna stanovnika.

Venezuela me sada podsjeća na Hrvatsku 80-ih godina. Ljudi teško žive, ali mladi i stariji vole Crkvu, primaju redovito sakramente. U Venezueli je jaka struja protestantizma, tako da, zahvaljujući toj situaciji, katolici više čitaju *Bibliju* i povećan je interes za apotezikom. Postoje katoličke zajednice koje brane polog naše vjere i evangeliziraju katolike koji su napustili Katoličku crkvu i otišli u protestante ili u sekte.

Osim teške ekonomsko-političke situacije u zemlji vladajući propagiraju već godinama magiju i slično, tako da se podosta ljudi bavi okultnim praksama.

Ljudi uglavnom putuju pješice jer autobus je preskup. Tako da se nerijetko na cestama može vidjeti da se više ljudi vozi u prikolicama i na stražnjem, otvorenom dijelu automobila. Jednom su me tako provozali kroz grad Duaci i prošli smo mimo policije, pozdravljali smo ih i oni su pozdravljali nas.

U Venezueli je već godinama hiperinflacija, a mještani su mi rekli da je najgore bilo 2017./2018. godine, kad nije bilo hrane. Sad je uglavnom imao, ali je skupa. Upravo dok ovo pišem vrijednost jednog eura je oko 2 800 000 bolivara. Prosječno se zarađuje oko dobar tjedno. Npr., učiteljica u osnovnoj školi mjesечно zaradi četiri dolara. Zato je obrazovni sustav degradirao i ljudi su prisiljeni raditi više poslova dnevno da bi mogli preživjeti. Prosječni policajac

ima plaću od oko dvadeset dolara. Stoga, da bi ljudi preživjeli, prisiljeni su raditi više poslova. Oni koji imaju koga vani, u prednosti su, jer im rođaci šalju novčanu pomoć. Ljudi malo zaraduju i logično bi bilo da su cijene proizvoda puno jeftinije, no nije tako. Podosta stvari na koje sam naišao imaju cijenu kao i u Europi. Npr., jedno pecivo ima cijenu gotovo jedan dolar, stoga ljudi ovdje ne jedu kruh, već rade malene kruščice od kukuruznog brašna, koji se zovu arepa. Piti mljeku svaki dan ovdje je luksuz. U našoj zajednici samo u posebnim prigodama pijemo s kavom mljeku, no to je uglavnom mljeku u prahu, jer je jeftinije. Vino i pivo rijetko se piju, jer su također luksuz. Limenka od 2,5 dcl piva stoji dolar i pol. U Venezueli ima puno voća, ali unatoč tomu dosta je skupo. Rakija se ne pije, već rum, no i on je dosta skup. U trgovinama je rijekost vidjeti da su cijene istaknute (zbog svakodnevne fluktuacije bolivara u odnosu na američki dollar).

Ono što je jeftinije, za razliku od Hrvatske, pristup je internetu i mobilne usluge. Npr., mjesечna tarifa koji sadrži 1000 minuta prema svim nacionalnim mrežama, 1000 poruka SMS i promet od jedan GB ne dode ni dolar. U Duaci građani su oslobođeni plaćanja struje i vode, ali zbog toga je i kvaliteta distribucije električne energije veoma loša.

Dok ovo pišem, nalazim se u postnovicijatu u Los Tequesu, 40 km južnije od Caracasa. Prvi tjedan tri puta se u našem kvartu čula snažna eksplozija dotrajalih transformatora na električnim stupovima, a jer kuće uglavnom nemaju zaštite od prenapona, često stradaju uređaji i kućanski aparati.

Apsurd je da Venezuela ima goleme zalihe naftе, koje su u vlasništvu države, ali uvozi naftu iz Iraka, jer je naftna industrija i općenito industrija u državi u bankrotu. Litra benzina je oko pola dolara, a preprodajom može dostići i više od dolar. Ljudi s kojima sam razgovarao kažu mi da s ovom krizom i hiperinflacijom ovako žive duže od 20 godina. Zbog toga dosta je u zemlji raširen kriminal i po noći je opasno ići u šetnju, naročito za nas bijelce, jer kad nas vide, ljudi

misle da smo puni novaca. Već nekoliko godina turizam je u zemlji sveden na minimum, jer je Venezuela označena crvenom bojom kao jedna od najrizičnijih zemalja. U 2020. godini Libija i Somalija našle su se na vrhu liste, a odmah za njima najrizičnije zemlje za turiste su Afganistan i Venezuela.

Salezijanska provincija svetog Luke broji oko 24 kuća i nešto manje od 140 braće, a od toga oko 50 braće u formaciji. Trenutačno je malo aktivne i zdrave braće, tako da je provincija morala zatvoriti neke kuće. U prašumi su pojedine misije predane dijecezanskim vikarijatima. Upravo je ondje sada najteže, a u nekim su mjestima u prašumi samo dvojica braće.

Stanje pandemije u zemlji veoma se osjetilo. Na nacionalnoj razini jedan tjedan moguće je imati duže radno vrijeme, a drugi tjedan se zove radikalni tjedan i trgovine rade sa skraćenim radnim vremenom ili uopće ne rade. Testiranje na COVID-19 preskupo je za građane, pa onda to i ne čine. Npr., ako se tko želi testirati i rezultat pokaže da je osoba pozitivna, u tom slučaju ne mora platiti test, no ako test pokaže da je negativna, mora platiti oko trideset dolara. U našoj su provinciji umrla dvojica starije braće svećenika. Obojica su bili misionari, jedan iz Italije i drugi iz Španjolske.

Kao što sam naveo, nalazim se u postnovicijatu u Los Tequesu. U kući nas je 22 braće. Od toga petero braće čine formativnu zajednicu, a ostalo su sve postnovaci. Filozofija se ovdje studira pet godina, a teologija četiri godine. Ovdje se pripremam za studij teologije u Caracasu. Učim jezik s jednim profesorom i također učim o povijesti i kulturi zemlje te o povijesti ove salezijanske provincije. Od sljedećeg tjedna trebao bih započeti s profesorom upoznavanje kulture, povijesti i aktualne situacije u prašumi, kamo bih trebao biti poslan nakon završetka studija teologije i ređenja. Dotada bih trebao onamo ići samo povremeno poradi stjecanja iskustva.

U mojoj zajednici su i dva starija misionara, koji su u Venezuelu otišli

još s 18 godina i ovdje su započeli s novicijatom. Jedan je iz Španjolske, a drugi iz Italije. Talijan se zove Eliseo, a susreo sa svetim Leopoldom Bogdanom Mandićem, jer ga je otac vodio k njemu kad se išao isповijedati. On je tada imao samo pet godina, ali kaže da ga se dobro sjeća.

U zajednici se živi veoma skromno. Imamo doručak, ručak i večeru samo u malim količinama. Inače mnogo obitelji u Venezueli može si priuštiti samo jedan obrok dnevno, jer hrana je ovdje skupa s obzirom na mjesecna primanja. Puno se štedi i hrana se ne baca. Jučer sam za večerom pitao braću za stolom kako žive njihovi roditelji i braća. Svi su mi odgovorili da preživljavaju. Malo je obitelji s dvoje djece. Zgrada u kojoj se nalazimo u dosta je lošem stanju. Godinama je ova zgrada bila napuštena, a salezijanci su se nedavno vratili ovamo jer je postojala božan dan da država preuzme vlasništvo nad objektom zbog nekorištenja nekretnine.

Lijep pozdrav iz Los Tequesa i neka vas sve prati blagoslov Marije Pomoćnice!

Trgovinu ljudima papa Franjo naziva najvećom otvorenom ranom na tijelu čovječanstva i zločinom protiv čovječnosti, a mi donosimo razgovor sa s. Viktorijom Šimić, redovnicom koja je posvećena tomu velikom problemu.

? Draga sestro Viktorija, predstavite se našim čitateljima i pojasnite što je točno trgovina ljudima?

! Pripadnica sam Hrvatske provincije Milosrdnih sestara Svetog križa 30 godina. Radim u školi kao učiteljica engleskog jezika, uključena sam u župnu katehezu, a zadnju godinu pomažem i u sakristiji u Župi sv. Nikole Tavelića u Županji. Što se tiče trgovine ljudima, u to sam pomalo uključena od 2007. godine, a što je trgovina ljudima nije baš jednostavno reći. Jasno nam je što znači prodati osobu ili kupiti, koliko god nevjerojatno zvuči da se to među nama doista i događa. Sažeto bismo mogli reći da je to zločin kojim se iskorištavaju ranjive osobe, pri čemu se krše mnoga njihova prava: sloboda kretanja, pravo na obrazovanje, pravo na izbor i slično. Ipak, da bismo imali cijelovitu informaciju, neka nam posluži definicija koju na svojim stranicama navodi Ministarstvo unutarnjih poslova RH: „Trgovanje ljudima predstavlja vrbovanje, kupnju, prodaju, predaju, prijevoz, poticanje ili posredovanje u kupnji, prodaji ili predaji, pružanje utočišta i prihvata osoba, uporabu sile, prijetnju uporabom sile ili drugim oblicima prinude, otmice, prijevare, zlouporebe položaja ili ovlasti da bi se došlo do pristanka osobe koja ima kontrolu nad drugom osobom, u svrhu iskorišta-

vanja koje minimalno uključuje korištenje osoba u prostituciji ili druge oblike seksualnog iskorištavanja, prisilan rad ili usluge, ropstvo, postupke slične ropstvu, trgovanje organima i drugo.“ Na istoj stranici u nastavku čitamo: „Trgovanje ljudima jedan je od najvećih medunarodnih problema i rastućih fenomena. Posljednjih je godina trgovanje ljudima, osobito ženama i djecom u cilju njihovog daljnog seksualnog iskorištavanja, doveo alarmantne razmjere.“

? Trgovina ljudima predstavlja jedan od najokrutnijih oblika organiziranog kriminala. Iako je seksualno iskorištavanje i dalje visoko zastupljeno, ljudima se sve više trguje i za ugovorene i prisilne brakove, prisilno prosaćenje, prisilni rad u domaćinstvu te radnu eksploraciju. Jesmo li toga kao društvo svjesni i koja je naša krivica što se to događa?

! Osobno smatram da nismo dovoljno svjesni, no, hvala Bogu, ima pojedinaca u Crkvi i društvu koji zadnjih desetljeća sve više uviđaju postojanje tog problema i važnost toga da se ozbiljno suočimo s time te radimo na suzbijanju na svim mogućim razinama, od preventivnog djelovanja do kaznenog progona trgovaca ljudima i organiziranoga i sustavnog pružanja svestrane pomoći i podrške žrtvama. Do prije dvadesetak godina o Hrvatskoj se govorilo

uglavnom kao o tranzitnoj zemlji, dok je danas sve više zemlja podrijetla i odredišta, to jest iskorištavanja žrtava trgovine ljudima.

Koja je naša krivica? Često je problem što smo indiferentni prema patnjama koje drugi podnosi s jedne strane, a s druge strane, kad se udaljimo od Boga, ne poštujemo Božje zapovijedi, puno toga se relativizira, stavljamo sebe u središte i vlastitu slobodu, užitak, potrebe i želje, a zaboravljamo na isti način poštovati slobodu drugoga i uvažavati njegove ili njezine opravdane potrebe, prava i želje.

? Tko čini većinu žrtava, muškarci ili žene?

! Većinu žrtava čine osobe ženskog spola od najranijeg djetinjstva do zrele dobi i procjenjuje se da one čine i 80 posto žrtva, dok su muškarci uglavnom žrtve radnog iskorištavanja, mada ima osoba obaju spolova koje su žrtve i drugih oblika trgovine ljudima.

? Tko sve može upasti u zamku trgovine ljudima?

! Bilo bi pogrešno reći da samo siromašni, izbjeglice ili migranti. Žrtve mogu biti svi, doslovno i siromašni i bogati, i visokoobrazovani i neobrazovani, i oni koji su kod kuće i oni koji su na putu ili se sele. Često su žrtve mladi, jer nemaju puno životnog iskustva i lako ih se prevari.

? Posjećujete i škole i župe da biste podijelili svoje iskustvo

i govorili o toj važnoj temi i veliku problemu trgovine ljudima. Koliko je informiranje važno i što možemo na takav način učiniti?

! Nakon što je Papa Franjo 2015. godine spomendan sv. Josipe Bakite proglašio međunarodnim danom molitve, promišljanja i djelovanja protiv trgovine ljudima, a samu sv. Bakitu zaštitnicom žrtava trgovine ljudima, jer je i sama bila nekoliko puta preprodavana i svoje djetinjstvo, sve do punoljetnosti, provela kao ropkinja, zahvaljujući tadašnjem duhovniku, a sadašnjemu varaždinskom biskupu mons. Boži Radošu te otvorenosti svećenika župnika, a na poseban način velikoj i svestranoj pomoći i podršci nadbiskupa Đure Hranića, u 50-ak župa Đakovačko-osječke nadbiskupije održano je predavanje o trgovini ljudima i molilo se u klanjanju za prestanak tog zla, kao i za sve žrtve. Posjet školama u većoj mjeri uslijedio je tek u zadnje dvije godine, i to na poticaj članova Skupine za podizanje svijesti o trgovini ljudima europske Udruge „RENATE“ („Religious in Europe Networking against trafficking and exploitation“), čija sam članica od samih početaka. Dok je u većini župa na tim predavanjima bila uglavnom starija populacija, posjeti školama, gdje uglavnom imam radionicu s učenicima osmih razreda (ponekad su uključeni i sedmi), vidim kao izvrsnu prigodu da s mlade i upoznaju s tim fenomenom, i to baš pred kraj osnovnoškolskog obrazovanja, prije nego će krenuti u novu sredinu, u srednju školu. Počinje se sve više pojavljivati zanimanje za temu trgovine ljudima i među srednjoškolcima, što smatram vrlo dobrim, jer upravo oni lako mogu postati plijen trgovaca ljudima. Mislim da je doista važno preventivno djelovati, jer doista su bolna iskustva svih koji postanu žrtve.

? Jesu li naši mladi svjesni problema i opasnosti tog oblika organiziranog kriminala te kako reagiraju kada slušaju vaše predavanje?

! Vjerojatno ima onih koji su donekle svjesni, no mislim da je taj postotak vrlo malen. Ulazeći u učionicu, može se vidjeti kako su

mladi živahni, komunikativni, bezbrižni, no kada počnemo sve više ulaziti u tu tematiku, dok slušaju o konkretnu primjeru osobe njihove dobi koja je postala žrtva trgovine ljudima, samo se primijeti kako su odjednom postali tihi, ozbiljni, zainteresirani, a često i iznenađeni, zatečeni, pa i šokirani postojanjem tog zla.

? **Kada posumnjati u trgovinu ljudima kod oglasa za posao?**

! Dok postoje znakovi koji nas mogu navoditi da posumnjamo u pojedine oglase, kao što su velika obećanja, dobra i laka zarada, bez potrebe za posebnim kvalifikacijama i radnim iskustvom, ili nemogućnost provjere istinitosti navedenih podataka ili samih poslodavaca, događa se, nažalost, da i oglasi koji djeluju sigurni mogu osobu dovesti u ruke trgovaca ljudima. Važno je stoga činiti ono što je u našoj moći da bismo se zaštitili.

? **Kako možemo pomoći i uključiti se u borbu protiv trgovine ljudima?**

! Na prvom mjestu valja se informirati, a onda pomoći i drugima da upoznaju taj problem. Sama činjenica da ste htjeli o toj tematici pisati i s njom upoznati svoje čitatelje već je djelovanje protiv tr-

govine ljudima. Mediji mogu puno činiti, osobito u preventivnom djelovanju. Uključujemo se u borbu protiv trgovine ljudima i pružajući podršku institucijama, udrugama i pojedincima koji rade protiv trgovine ljudima, kao i onima koji se uzimaju za oslobođenje onih koji su sada zarobljeni, ili u oporavku onih koji su se uspjeli izvući iz ropstva.

Ravnatelji škola, npr., djeluju već protiv trgovine ljudima time što dopuste da se u njihovoј školi progovori o toj tematiki. Svećenici koji u svojoj propovijedi progovore i trgovini ljudima puno čine da bi ljudi postali svjesni tog problema. Urednici časopisa i drugih medija također već rade na suzbijanju tog zla time što pišu o tome itd.

? **Naši misionari svjedoče o velikoj oskudici i siromaštву u kojem ljudi žive i ti problemi pogodno su tlo za iskorištavanje najsilomašnijih i trgovinu ljudima. Koliko je važno da odgovorni u Crkvi i društvu prepoznaju važnost te teme i problematike te kako se može više pomoći?**

! Vrlo je važno prepoznati važnost te teme, ne samo da ne bi tko postao nova žrtva, nego i da se oslobole zarobljeni, iskorištavani i zlostavljeni. Zamislite kolika li je njihova patnja iz dana u dan, iz sata

intervju

u sat! Dovoljno je samo pomisliti na izloženost svakodnevnu nasilju i u kakvim uvjetima žive: slaba prehrana, često nikakva zdravstvena zaštita, rizik spolno prenosivih bolesti, prisilni pobačaji, seksualno i emocionalno zlostavljanje, prijetnje njima i njihovim obiteljima, život u trajnu strahu i slično.

? **Živimo u brzu i dinamičnu vremenu, punu izazova. Koji savjet biste dali roditeljima kako sačuvati mir i radost u obitelji usprkos svoj buci vremena u kojem živimo?**

! Vraćamo se na vrednost molitve u obitelji! Oni koji doista redovito mole imaju iskustvo da je molitva izvor radosti i mira. Nema tog problema koji ne možemo donijeti pred Boga. Vjerujem da je Bog na našoj strani, na strani onih koji vjeruju i nastoje živjeti Božju ljubav. U živu susretu s Bogom doživjet ćemo i Božji poziv na djelovanje, za zauzimanje osobito za ljudе u potrebi.

? **Gdje je izvor vašeg interesa za tu tešku temu i problematiku te gdje crpite snagu za rad i djelovanje?**

! Dovoljno mi je pomisliti da u ovom trenutku mnogi nevini daleko od pogleda ljudi nevjerljivo trpe zbog čije pohlepe ili težnje za uživanjem, apsolutno ne uvažavajući drugoga kao osobu i potpuno kršeći dostojanstvo drugoga. A znamo da je Bog uvek na strani malenih, potlačenih, nevinih. Zauzimati se za njih, za njihovo oslobođenje znači činiti Božja djela, biti na Božjoj strani.

Gdje crpiti snagu? Vjerujem da snaga dolazi iz molitve i iz otajstva križa, trpljenja u povezanosti s Kristom. Teško je staviti u riječi nadu i zahvalnost koju osjećam zbog molitve starijih i bolesnih redovnika naših zajednica, kojima se često znam javiti kada idem pohoditi župu ili školu. Kad ih susretjem, pa kad mi kažu: „Pratimo molitvom tvoj rad!“ To je nešto nevjerojatno! Znaš da iza tih riječi stoji doista njihova zauzeta molitva. Dok sam za to zahvalna, svjesna sam da drugi mogu moliti za mene, ali ne i umjesto mene. Naš način života bez molitve doista nema smisla. Ne mislim samo na misaone ili propisane molitve, nego na poseban način imam na pamet molitvu srca, one trenutke provedene u produbljenoj molitvi pred

Presvetim Sakramentom u tišini, bez riječi. Svakako, u svojem radu osjećam podršku i zahvalnost sv. Bakiti, kojoj se često i rado preporučim. Ne samo njoj, nego i svim žrtvama trgovine ljudima koje su otišle u vječnost, često na nasilan način. Vjerujem da ih Bog, koji je vidio svaki trenutak njihove patnje u ropstvu, koji je suočao s njihovom boljom, zbog njihove patnje sada rado sluša i uslušava, posebno kad se zauzimamo za one koji su još uvek u tim strašnim nevoljama bespomoćnosti i nemilosrdna svakodnevog iskoristavanja. Svakako, puno znači iskrena podrška svećenika i Bogu posvećenih osoba, kao i laika, koji su svjesni postojanja toga zla i potrebe djelovanja na tom području.

? **Koji je vaš omiljeni biblijski citat i zašto?**

! Kao moto za prve zavjete uzeala sam si: „Idi, prodaj sve što imaš, a onda dodi i idi za mnom.“ Tijekom proteklih 30 godina taj mi je citat uvek iznova progovarao i govori mi i danas. Bog ne treba ništa moje, nego mene. Sjećam se da sam nakon fakulteta ponovno snažno doživjela upravo to: „Bog ne treba tvoje diplome, znanje, treba tebe.“ To mi također govori i o važnosti za nas koji idemo za Kristom da ne trčimo za slavom ovog svijeta. Kao da Isus i za to kaže: „Idi, prodaj sve to što možeš imati, ostavi to siromasima, to jest ljudima ovog svijeta, onima koji žive za ono što je vidljivo. Ti idi za mnom.“ Drugi citat koji mi je veoma važan moto je mojih doživotnih zavjeta: „Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio.“ To mi govori o važnosti primanja u srce Božje ljubavi te usvajanja i življenja te iste ljubavi, živeći djevičanski. Doživljavam da je to neizmjeran izazov, kao što je Bog neizmjeran i njegova ljubav.

? **Imaju li žrtve trgovine ljudima svojega nebeskog zaštitnika i čijemu zagovoru se utječu?**

! Osobno vjerujem da je cijelo nebo na strani žrtava trgovine ljudima, da su svi sveti, koji su „došli iz nevolje velike“, kako čitamo u Knjizi otkrivenja, zauzeti u molitvi pred Bogom, koji je sve ljudi stvorio za život u radosti. Vjerujem da svi sveti bez prestanka mole za žrtve. No, kako spomenuh ranije, sv. Josipa Bakita zaštitnica je žrtava trgovine ljudima.

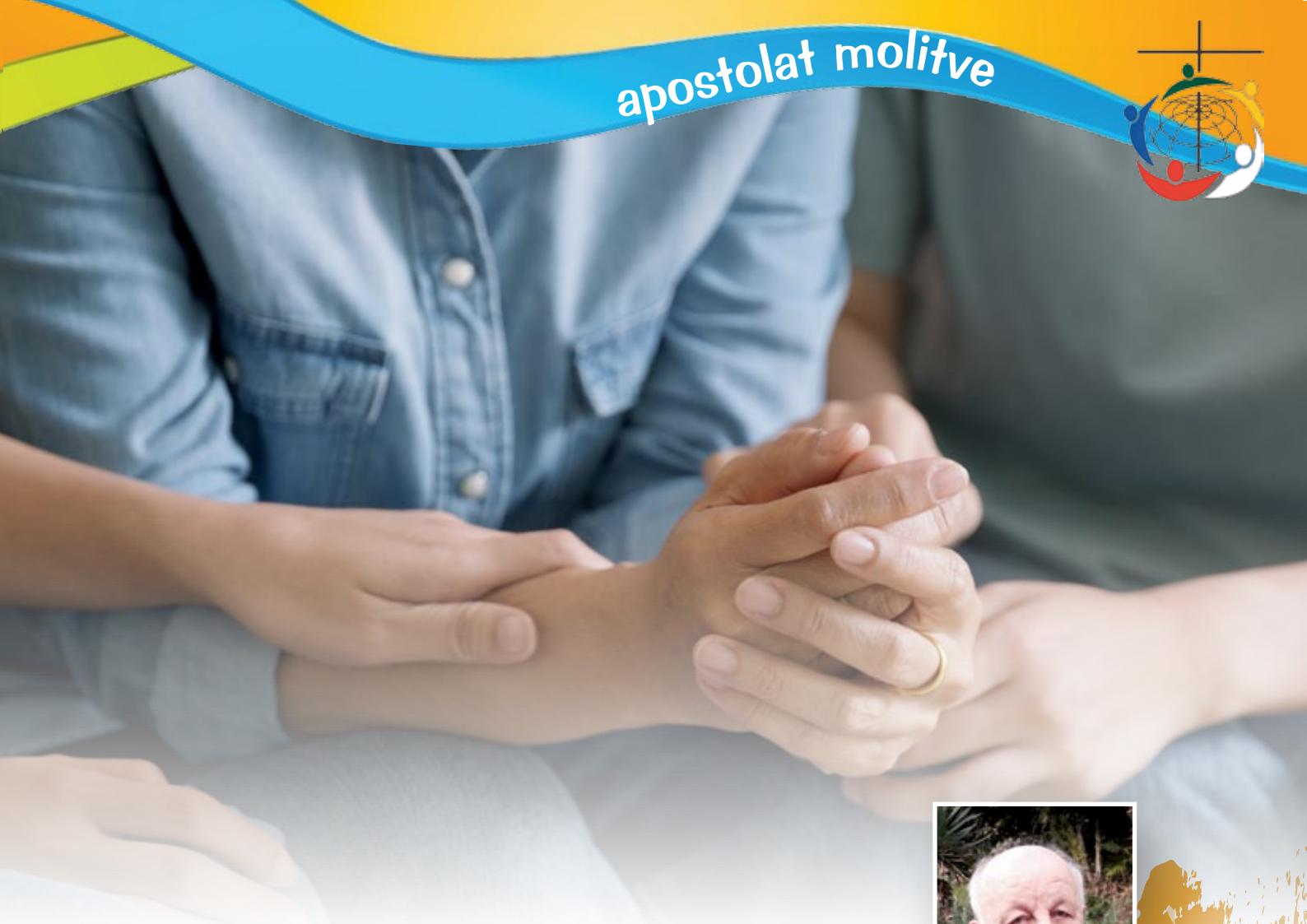
Kada gledamo povijest Crkve, bilo je više onih koji su se zauzimali za oslobođanje robova ili su i sami proveli dio života u ropstvu, u zatvoru ili u zarobljeništvu. Tako da se za žrtve trgovine ljudima možemo moliti, naprimjer sv. Petru Claveru ili sv. Ivanu od Križa, kao i našemu blaženom Alojziju Stepinisu.

? **Koji svetac je vama poticaj i uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?**

! Nevjerojatna mi je Marijina ljubav prema Isusu, koja je ujedno i majčinska i djevičanska ljubav, i zaručnička, i ljudska i božanska. No i ljubav sv. Ivana apostola, ljubljenog učenika, koji je od mladosti zavolio Isusa i ostao mu vjeran i pod križem, a onda i desetljećima kasnije. Svetoj Bakiti divim se zbog trajne radosti kojom je zračila unatoč neizmjernoj patnji koju je prošla, i to srca ispunjena ljubavlju prema Bogu i bližnjima. I mnogi drugi svetci. Teško je koga izdvajati, jer kada više upoznam kojeg svetca, vidim drugačiji način življenja iste žarke ljubavi prema Bogu. Ako samo pomislim na sv. Tereziju Avilsku ili sv. Katarinu Sijensku – uvek je to bila ta ista božanska ljubav koja ih je duboko osobno zahvatila, nastanila se u njihovu srcu i ostala u njima i oni u toj ljubavi. Također duboko osobna ljubav sv. Franje Asiškoga, čije jubileje ovih godina slavimo. Osim toga rado se i često molim svećenicima koje sam poznавala, koji su bili velika podrška dok su bili još na zemlji, jer vjerujem da se sada iz vječnosti njihova ljubav i zauzimanje još više intenziviraju. Često zazivam za pomoć i bezimene, skrovite redovnike i redovnice kraja gdje živim i djelujem, a koje možda i nisam poznavala. Vjerujem da je puno upravo takvih svećenika, župnika i Bogu posvećenih osoba koje su nastojale svim silama ljubiti Boga.

? **Koja bi bila vaša poruka čitateljima Radosne vijesti i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?**

! Imajmo osjećaja za one koji najviše trpe u našem vremenu. Poštujmo druge ne samo zbog dobra koje čine, nego i zbog trpljenja koje podnose. Osluškujmo Gospodina u molitvi. Kad nas potiče na konkretne korake, krenimo bez straha, jer Bog je naša najsigurnije zaštita.

Molimo da svi roditelji koji oplakuju smrt sina ili kćeri nađu potporu u zajednici te zadobiju mir i utjehu Duha Svetoga.

Već smo se mnogo puta uvjek rili da papa Franjo u različitim prigodama i okolnostima želi iskazati svoju brigu za one koji na bilo koji način trpe. Stoga nas ne iznenaduje i ova njegova nakana za sudsionike Papine svjetske molitvene mreže, odnosno Apostolata molitve. Papa želi da se ovog mjeseca, a to je studeni, kad se posebice spominjemo svojih pokojnih, usredotočimo na bol roditelja koji oplakuju smrt sina ili kćeri. Ujedno Papa želi da svoje molitve upravimo i prema kršćanskim zajednicama, koje bi neposredno mogle biti oslonac ožalošćenim roditeljima. Istodobno Papa želi da ti roditelji zadobiju i istinski mir i utjehu Duha Svetoga. Sve su to

sastavnice koje nas ne mogu ostaviti ravnodušnima pred nevoljama onih koji su izgubili koga od svojih najdražih. Koliko je potrebna ljudska blizina, toliko je Duh Sveti, Duh ljubavi Oca i Sina, doista konačna nada i svjetlo u takvim, često vrlo mračnim trenutcima.

Samim time što je riječ o roditeljima koji su izgubili dijete, vrijedi ove Papine želje pratiti i u širem obzoru, misleći također i na sve nepravedne smrti bilo zbog terorizma, bilo zbog bezdušnih ratova, za što sam papa Franjo kaže da nije nikakvo rješenje, nego da je produbljenje onečovječanja ljudi.

No bol roditelja ne može se usporediti s bolima drugih, pogotovo

vo zato što su djeca njihova nada, njihova briga, njihova ljubav. Tada, mislim, da je najučinkovitiji pogled onaj pogled sa srcem na Žalosnu Gospu, koja u krilu drži svojeg Sina raspeta i tek s križa skinuta. U razgovoru sa Žalosnom Gospom, punu vjere i nade, te promatrajući njezino lice i nastojeći ući u njezine osjećaje, zadobiva se snaga nade i utjehe te se već nazire odgovor da to nije kraj, nego najava ponovnog susreta pobjedom Isusova uskršnjuća.

Tu prestaje svako mudrovanje, ostaje samo predanje poput Marijina i prihvatanje volje Svevišnjega, koji vodi brigu i o vrapcima, pa i u takvu gubitku naziremo nešto od te brige u beskraju njegove providnosti.

Piše o: Vatroslav Halambek, SJ

MIVA Austrija humanitarna je organizacija Katoličke crkve. Financira se 100 % donacijama i njezina je misija financiranje svih vrsta prijevoznih sredstava za korištenje u misijama i razvojnoj pomoći. Osnovana je 1949. godine i do kraja 2023. finansirala je kupnju 48 757 različitih prijevoznih sredstava (bicikli, motocikli, automobili, kamioni, invalidska kolica, čamci i brodovi, traktori, mazge...).

14. i 15. listopada ove godine održan je međunarodni sastanak

MIVA organizacija u gradu Stadl-Paura, gdje MIVA Austrija ima svoje sjedište. Razlog tomu je obilježavanje 75 godina djelovanja, ali i razvoj suradnje. Uime Papinskih misijskih djela RH te BIH na sastanku sudjelovala nacionalna ravnateljica Papinskih misijskih djela RH. S. Ivana Margarin, te predstavila djelovanje MIVA Hrvatske te Bosne i Hercegovine. Na ovome međunarodnom radnom sastanku sudjelovale su još organizacije MIVA Austrije, Nizozemske, Švicarske, Slovačke, Poljske, Južnog Tirola i Slovenije. Svaka organizacija predstavila je svoje aktivnosti i djelovanje. Bio je to vrlo uspješan i plođan susret te razmjena ideja i promišljanja kako možemo činiti bolje i više dobroga.

Da bi naši misionari živjeli svoje misijsko poslanje, potrebna su im

prijevozna sredstva. Područje njihova rada vrlo je često rasprostranjeno i na nekoliko stotina kilometara. Ceste su vrlo loše, a u kišnom razdoblju često nestaju ispod blata, koje ponekada potpuno onemogućuje prolaz. Dobro vozilo našim misionarima omogućava da mogu doći do ljudi koji ih trebaju i prevesti hranu, vodu, građevni materijal, učitelje, katehiste, liječnike – i tako spašavaju živote.

Geslo Akcije MIVA glasi: „Moj dar slavi Boga za sve prijedene kilometre“. Neka nas to geslo podsjeti na sva naša putovanja i na svaki sretno prijeđen kilometar! Budimo pozorni u prometu i čuvajmo jedni druge, a sve nas neka na putu prati zagovor svetog Kristofora!

PMD u RH

u srcu je treperio podsjetnik da današnji kršćanin treba biti čovjek pasije Gospodinove, onaj kroz čiji život dnevno prolazi Gospodin, onaj tko zna u prolasku darovanih mu ljudi prepoznati njegov prolazak.

Voditeljica Misije zajednice na Svetom Duhu Renata Kubelka ovačko je opisala svoj doživljaj glazbeno-scenskog prikaza *Gozba s grešnicima*:

„Gledajući goste kako jedan po jedan prilaze stolu Gospodnjemu, glas farizeja učinio mi se tako poznat. Farizeji nisu sudjelovali na gozbi, ali samo njih smo čuli što govore. Komentirali su goste, njihovu različitost, njihovu ranjivost. Lamentirajući o tome tko treba sjesti za stol Gospodnji, činilo mi se da ih je Isus dolazak samo zburio. Isus je došao posljednji na gozbu, ali se činilo da sve goste dobro poznaje. Svakomu gostu iskazao je ljubav i poštovanje.

Farizeji su ostali sa strane jer oni ne mogu otvoriti svoja srca, ne usude se biti ranjivi. Isus je živi Bog i danas i sutra, svaki nas dan poziva, ali ne

samo nas; Isus poziva i one s kojima mi, baš kao i farizeji, možda ne bismo sjeli za stol. Možda zato što su druge vjere, druge kulture ili drugačijih životnih prilika nego mi. Radije ih promatramo i komentiramo, ostajući u klupama sa strane, olako prepuštajući svoje mjesto na gozbi Gospodnjoj da bismo sačuvali svoje mjesto u svijetu. Prepuštajući mjesto onima koji svoju ranjivost ne skrivaju i prilaze Isusu otvorena srca, ostaje nam praznina, koju ne može ispuniti svijet.“

Jedna od članica Misije zajednice, Nike Skrivaneli Karačić, ovako je poručila:

„Isus nije dopustio da društveni status ili kulturne norme diktiraju nje-

Gozba s grešnicima

Kao poticaj na oživljavanje i rasploštanje misijskog duha te priprave za Misiji tijedan, uz pomoć s. Vesne Lagetar i glumačke skupine iz Župe sv. Jelene Križarice iz Kastva, 12. listopada organizirali smo glazbeno-scenski prikaz **Gozba s grešnicima**.

Bogata gozba započela je svečanim misnim slavljem u 19 sati u bazilici svetog Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu. Misno slavlje predvodio je fra Zvonimir Pervan, a potom je uslijedila Gozba s grešnicima. Glazbeno-scenski prikaz, koji nikoga nije ostavio ravnodušnim, sve je podsjetio na istinu da onaj tko susretne Isusa, taj se mijenja. I to ne s odgodom, nego se mijenja odmah, taj čas. Njegov život postaje kretanje u jednome drugom smjeru, u smjeru života.

Na kraju Gozbe s grešnicima svi prisutni pozvani su na druženje uza slatku i slanu gozbu, koju su omogućili prijatelji misije, slastičarnica „Vincek“ i mesnica „Kudelić“. U radosti i uz pjesmu druženje je nastavljeno, a

gove odnose s ljudima. Nije tražio od ljudi da se promijene prije nego što dođu k njemu. Isus vidi pojedince, a ne njihove etikete. Tradicija, kulturne zabrane i mrštenja nekolicine nisu važni kad je vječna sudska duše u pitanju. 'Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu.' (Iv 3, 17) Činjenica da je Isus jeo s grešnicima pokazuje da je gledao dalje od kultu-

re, dalje od čije povijesti, predrasuda, govorkanja, osuđivanja te da je izravno gledao u ljudsko srce. Odlučio je jesti s njima jer su trebali znati da su pokajanje i oprost dostupni. Zato se lako i nama poistovjetiti s pojedinima od tih grešnika, jer i mi bismo morali biti svjesni da Isus i nama poručuje da što god bilo, što god učinili, koliko god mislili da nismo dostojni, on je tu za nas i uvijek smo dobrodošli za

njegov stol, kao kaže Mk 2, 17, on nije došao zvati pravednike, nego grešnike na pokajanje".

Zahvaljujemo braći fratrima na Svetom Duhu i članovima Misijske zajednice, kao i svima koji su odvojili vrijeme i pridružili se Gozbi s grešnicima.

PMD u RH

Seminar za animatore i suradnike župnih misijskih skupina Đakovačko-osječke nadbiskupije

Usubotu 19. listopada 2024. održan je seminar za animatore i suradnike župnih misijskih skupina u župama Đakovačko-osječke nadbiskupije u Dvorani biskupa Mandića na KBF-u u Đakovu.

Program je počeo molitvom za misije, a pedesetak prisutnih pozdravio je preč. Ante Šiško, nadbiskupijski povjerenik za misijsku djelatnost Crkve i suradnik Papinskih misijskih djela.

U uvodnom pozdravu predstavio je prigodnu ovogodišnju brošuru izdanu za Svjetski dan misija te prokomentirao Papinu poruku i prisutnima donio životopisan presjek poruke, jer kao bivši misionar s Madagaskara i iz Francuske pokazuje poseban žar kada govorí o misijama.

Prvo predavanje održao je Ivica Raguž, pod naslovom Svetci i misijski žar. Svojim poticajnim predavanjem htio je sve sudionike seminara potaknuti na brigu za misije. Svoje promišljanje približio nam je u liku i djelu dvaju velikih misiona-

ra – sv. Franje Asiškoga i sv. Franje Ksaverskoga. Prvo nam je približio sv. Franju Asiškoga, i to u osam točaka, koje treba promatrati u svjetlu ljubavi, naglasivši da u svojem kršćanskom poslanju ne smijemo biti tromi, nego otvoreni služenju. Na prvom mjestu istaknuo je siromaštvo. Sv. Franjo naziva ga zaručnicom. Potom je bio govor o viteškom duhu, koji je usredotočen na traganje ne za užitkom, nego za trpljenjem. Biti lud u očima svijeta, Božja luda. Posebno je istaknuta i poslušnost prema poglavarima i svećenicima. Franjo govora i o darežljivoj, velikodušnoj ljubavi, koja daje sve od sebe. Poseban naglasak Franjo stavlja i na radost, koja ima izvor u Isusu Kristu. Po Franji, kršćani su vitezovi okruglog stola koji su pozvani na intenzivnu molitvu i razmatranje, čime oplemenjuju cijeli svijet. Metoda djelovanja je, po Franji, dvojaka. Na prvom je mjestu svjedočanstvo života; dakle, djelo, a ne riječi. Tek onda dolazi na vještaj Božje riječi. Bilo je zanimljivo

čuti i primjetiti u predavanju Ivice Raguža koliko sv. Franjo Asiški ima dodirnih točaka u svojem misijskom djelovanju sa sv. Franjom Ksaverskim. Sv. Franjo Ksaverski pozivao je svoje slušatelje u svojim brojnim pismima da treba više gledati na život, a ne na znanost, i usredotočiti se u svojem kršćanskom djelovanju na spasenje duša. Uvjeti za plodonosne misije, po sv. Franji Ksaverskome, prije svega su velika poslušnost prema poglavarima i ljudima ovog svijeta, ljubaznost, miroljubivost i rad na duhovnoj stezi i umiranju sebi. Pritom treba razvijati strah Božji, umnažati nadu u Boga, otvarati se milosti Božjoj, ljubeći okus križa i oslanjati se u svemu na Boga u poniznosti srca i otvaranju njegovoj milosti.

U nastavku je svoje misionarske iskustvo u Urugvaju podijelio vlc. Danijel Tigandžin, župnik u Veliškovicima, koji je iznio svoje svedočanstvo misija u dalekoj zemlji i poteškoće s kojima se susreo dok je tri godine boravio u Urugvaju. Posljednje izlaganje imala je sestra Ignacija, koja je dala izvješće što se sve postiglo na misijskom planu od zadnjeg susreta u Misijskom centru. Na samom kraju podijeljene su informacije o dalnjim susretima i planovima posjeta Misijskoj centrali u Sarajevu. Susret je završen molitvom koju je predvodio preč. Ante Šiško.

Tekst: s. Ksenija Franjo
Fotografije: Ruža Keser

Unedjelju 20. listopada 2024. u Župi sv. Ilijе proroka u Glamoču svečano je obilježena Misija nedjelja. Središnji dio proslave bilo je misno slavlje, koje je u prepunoj župnoj crkvi predvodio mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH, u koncelebraciji s domaćim župnikom i povjerenikom za misije Banjolučke biskupije Borislom Ljevakom. Misno slavlje pjevanjem je uzveličao dječji župni zbor Župe Kongora, iz susjedne Mostar-

sko-duvanske biskupije, kojim je ravnala s. Bernadeta, zajedno sa domaćim dječjim župnim zborom, pod ravnjanjem s. Ane Iveljić.

U nadahnutoj propovijedi mons. Tunjić potaknuo je nazočne vjernike na zauzetiji misijski žar, ističući da je misijsko poslanje Crkve zadaća svakog člana crkvene zajednice. Posebno se osvrnuo na dramatičnu situaciju u Africi, iznijevši nekoliko najnovijih podataka o pothranjenosti i gladi 842 milijuna ljudi u Africi, od kojih svake minute 11 umre od gladi, dok se u svijetu baci trećina hrane, konkretno u Europi oko 300 kg hrane po osobi. Istaknuo je i alarmantan podatak da svako šesto dijete do pete godine u Africi umre od gladi, odnosno, oko 16 500 djece.

Misijska nedjelja u župi Glamoč

Propovjednik je spomenuo i preterano izdvajanje za naoružanje, dok se za samo s 25 centa dnevno, koliko dođe najosnovniji obrok, može spasiti dijete da ne umre od gladi tog dana. Govorio je na koji način možemo pomoći misijama i misionarima: molitvom, produbljivanjem misijske svijesti i milosrdnjim djelima.

Nakon misnog slavlja u dvorištu župne crkve mladi iz župe, zajedno sa s. Anom, ponudili su na prodaju rukotvorine koje su sami izradili te na taj način konkretnim djelom podržali misijsku djelatnost Crkve.

Djeca iz Kongore nastavila su druženje sa svojim domaćinima za obiteljskim stolom, razmjenjujući međusobno dojmove o tom danu i o misijskom iskustvu.

Tabb

Misijska izložba i misijski ručak u Gromljaku

Misijska izložba pod gesmom „Zapali jednu svjetiljku u Haitiju“ i u organizaciji Služavaka Malog Isusa (SMI) sarajevske provincije te Prijatelja Malog Isusa otvorena je u nedjelju 20. listopada 2024. u Kući „Navještenje“ u Gromljaku, kod Kiseljaka. Misijska je izložba okupila znatan broj posjetitelja, a otvorio ju je vlc. Marko Mikić, župnik u Župi imena Marijina u Gromljaku. Prihodi od misijske izložbe namijenjeni su za svjetlo u zemlji u kojoj nije riješen problem struje, a to je Haiti, u kojem djeluju misionarke SMI s. M. Liberija Filipović i s. M. Ana Uložnik.

Sve je započelo misnim slavlјem koje je predstavio župnik Marko Mikić. Iako je gromiljačka crkva prostrana, za tu se zgodu činila premala. Naime, bila je ispunjena djeecom, mladima, odraslima i starima. Tijekom mise pjevao je zbor djece pod ravnjanjem s. M. Marinele Zeko, odjeven u narodne nošnje tog kraja.

Na početku propovijedi župnik je pozdravio provincijsku glavaricu Služavaka Malog Isusa s. M. Ana Mariju Kesten i sve redovnike, kao i

prijatelje Maloga Isusa iz župa Lug Branković i Vitez, koji su došli podržati misijsku izložbu i djelatnost časnih sestara u Haitiju. Potom je prenio poruku pape Franje za Misijski dan.

Nakon popričesne molitve uslijedio je igrokaz *Gledati a ne vidjeti*, koji su izveli mladi iz župe pod vodstvom s. M. Marinele Zeko. Mladi su na zanimljiv način prikazali kako često u životu gledamo a ne vidimo patnje drugih, slušamo, ali ne čujemo vapaje bolesnih i siromašnih. Stoga su konstatirali da nešto nije uredu s našim očima i ušima. Na koncu su poručili: „Želiš li što učiniti, učini to danas!“

Nakon misnog slavlja svi su se zaputili prema Kući „Navještenje“ u Gromljaku, gdje ih je pozdravila s. Ana Marija Kesten i zaželjela im dobrodošlicu. Zahvalila je svima na dolasku i prinosu za misijsku izložbu i misijski ručak, koji su pripravile redovnice zajedno sa župljanima. Potom je pročitala pismo misionarka iz Haitija s. M. Liberije Filipović i s. M. Ane Uložnik, koje su zahvalile za

svaku misijsku aktivnost i izvijestile o teškoj situaciji u kojoj se nalaze Haićani. Ustvrdile su: „Život Haićana je zaista postao težak, pretežak, ali to se ne može vidjeti na licu haićanskog naroda. Oni su i u ovim teškim okolnostima ljudi nade, ljudi vjere... Vidjeti čovjeka s velikim problemima, poteškoćama, nedaćama i s osmijehom na licu i za nas je velik dar, ali i ispit savjesti.“ Nakon govoru provincijske glavarice gromiljački župnik otvorio je misijsku izložbu i blagoslovio misijski ručak, od kojeg je prihod išao je za svjetlo u Haitiju.

Nakon otvorenja izložbe nazočni su se uputili u obilazak izložbe, na kojoj je svatko pronašao nešto za sebe i za svoje najmilije. Potom je uslijedio ručak, kolo i zajedničko druženje.

S. Ljilja Marinčić

Ostajem godinu dana u Bošontiju

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Bošonti, 24. studenoga 1939.

Velečasni oče provincijale!

Mir Kristov!

Tek nekoliko vijesti iz Bošontija. Ja sam amo došao prije dva tjedna i ostajem ovdje sljedeću godinu, da pomažem patrima. Preuzeo sam školu i druge sitne stvarčice. Posla ima u preobilju, osobito ovih dana, budući da sam ostao sam kod kuće. P. Vizjak obavlja duhovne vježbe u Calcutti. Ja sam čitav dan zaposlen. Treba popraviti kuću, školu i ostale zgrade, pa neprestano lijetam okolo, jer ostave li se radnici sami, ništa ne rade, a ako se sjete da rade, tada sve pokvare. Pa onda škola... Ne znam tko je ljeniji, učitelji ili djeca. Osim toga sam kao neki bolničar. Na početku sam se brinuo za djecu, no sada sve više dolaze i drugi, jer im se ne da ići k sestrama.

I vrt oduzme puno vremena. Uveli smo kanalizaciju, pa sve svaki dan zalijevamo. Kanalizacija je, dakako, primitivna, ali bolje išta nego ništa. Zemlja je ovdje tvrda i slana, pa ako se dva, tri dana ne zalijeva, ne može ništa rasti.

U teškim smo prilikama. Novca nema, pa sam ne znam kako će se naprijed. P. Vizjak je u Calcutti, pa se nadam da će što donijeti. U kući

nema ništa. Mlijeka nema već nekoliko dana, a mesa imamo jednom na tjedan. Jučer smo ipak iznimno imali malo krmećeg mesa, jer su u obližnjem selu zaklali prase, pa je kuhar kupio jedan kilogram i za nas.

Ovdje je sa mnom jedan belgijski pater, koji je došao učiti bengalski. Danas je morao ići bolesniku, pa sam posve sam kod kuće. Prosјaci stalno dolaze, a ja uza se imam dvije rupije... Sluge, učitelji i katehisti nisu plaćeni. Ja ih tješim da će doći bolja vremena. I oni mi sami kažu da nikada nije ovako bilo.

Teško mi je kad moram siromahе slati praznih ruku. Jučer popodne došlo ih je nekoliko. Bio je sajmeni dan, pa su htjeli kupiti malo ulja. Neka žena je došla iz udaljenog sela Ranigora i plačući molila za milost. Bolesna je, a u rukama je držala izgladnjelo dijete. Čovjeku se upravo srce stišće. Kako sam već rekao, u kući imamo tek nekoliko dinara za sve potrebe. Rekao sam toj ženi da ne znam što ču, kad u kući nema ništa. Ona se onda bacila na koljena i počela mi ljubiti noge, moleći barem

dvije ane – dva dinara! – da može kupiti nešto riže. Dao sam joj tri ane, pa neka joj dragi Bog pomogne.

Iza nje je došla neka 15-godišnja djevojka, i ona bolesna i izgladnjela. Nju nisam ni pitao što joj treba, dosta su govorile one upale oči.

Imamo mnogo siromaha na dnevnoj hrani. Jutros sam otiašao u spremište da vidim koliko ima riže. Upravo još za sutra, a onda valja kupiti na veresiju.

Preuzvišeni nadbiskup velikodušno pomaže, i da nema njega, mogli bismo sve zatvoriti i vratiti se u Evropu. Uistinu se treba mnogo moliti, da se dragi Bog smiluje i da ne dopusti da misije previše stradaju. Ne radi nas misionara, nego radi duša. O da, kad čovjek misli na duše, onda mu se istom stišće srce.

U Calcutti sam dao štampati prvi broj *Tamo gdje palme cvatu*. Oko tisuću primjeraka, pa moram sve umetati u koverte, a treba napisati i više od 300 privatnih listova. Ako Vi mislite da je zgodno, moglo bi se nekoliko vijesti iz ovoga lista štampati, da se oci i braća u provinciji uzmognu mo-

životni put jednog misionara

liti s većom revnošću za našu misiju. Znam da to čine svaki dan, ali je sada potrebno da svi molimo i čitav dan, prikazujući sav naš rad i žrtve za jednu Bengaliju. Inače nema nikakvih posebnih novosti. Naši su

svi na starim mjestima. U Satkiru je poslan otac Koster, da zamijeni oca Mesarića.

Moram na posao, pa stoga završujem. Iskrene čestitke za Božić i Novu godinu Vama i svima u pro-

vinciji. Želio bih se svima javiti, ali vidim da je nemoguće. No za sve će se moliti.

Moleći za Vaš očinski blagoslov, ostajem Vam najodaniji u Isusu

Ante Gabrić, DI

Poslan sam u Bošonti

Predragi moji,
mir novorođenog Spasitelja!

Ne sjećam se da sam ikada ovako rano pisao. Bio sam jučer čitav dan zaposlen pakiranjem prvog broja malog časopisa, što sam ga počeo izdavati u Bošontiju, pa nisam nikako stigao da vam se javim. A moram list svakako danas svršiti, da ga pošaljem po ocu Mesariću, koji putuje u Evropu.

Ponajprije želim svima i svakom pojedincu sretne i vesele božićne blagdane i blagoslovljenu Novu godinu. Naravno da će se za vas mnogo moliti u ove svete dane. Ne zaboravite međutim ni vi mene!

Dosada sam vam se nekoliko puta javio, ali uvijek kratko. Želio sam se sada javiti malo poduljim listom, no danas nema vremena. A bilo bi toliko toga. Početkom studenoga ostao sam Hazaribagh i došao smo u Bošonti, gdje će po svoj prilici ostati cijelu godinu. Preuzeo sam

brigu za školu, za kuhinju, za vrt i za tolike druge stvarčice. Posla za desetericu! Neprestano me opsjedu ljudi i djeca iz škole. Sada osobito, jer je otac Vizjak nekoliko dana u Calcutti. Dolaze sa svih strana. Bijedno i siromašno izgledaju, a mole pomoći, međutim ni mi sami nemamo ništa u kući. Uistinu je velika bijeda. Zbog rata pomoći se veoma smanjila, ukoliko nije sasvim prestala, a troši se i nadalje, dapače i više, jer su stvari poskupile. Kako mi je žao dječice u školi! Sirotice, dršcu po noći, jer je i ovdje sada dosta studeno. Nemaju se čime pokriti. Nedavno sam im nabavio nekoliko deka, svaka je stajala 14 dinara! Više nisam mogao. Dao sam im, također, tridesetak košuljica, pa da ste vidjeli kako su bili sretni! Postao sam i bolničar, pa i to zadaje posla, jer i vanjski ljudi dolaze. Toliko puta na dan moram previjati rane. A još kakove rane! No uza sav taj posao osjećam se odlično i sretan

Bošonti, 27. studenoga 1939.
u dva sata ujutro

sam. Pa tako mora i biti. Ovdje u misionama čovjek je veseo i zadovoljan, kad se može potpuno i bez ikakova pridržaja dati za Boga i za duše.

Bilo bi toliko drugih novosti i zanimljivih događaja, no moram svršiti, jer će list inače ostati ovdje. Kako sam već na početku spomenuo, počeo sam izdavati mali časopis, pa vam šaljem dosta primjeraka. Kako ćete iz toga časopisa razabratiti, počeli smo s gradnjom crkve Male Svetice. To je veliko djelo. Bit će svršena ove godine, a stajat će više od pola milijuna. Preuzvišeni nadbiskup pomagao je uistinu velikodušno, pa se nadamo da će nešto doći i iz domovine, i tako će se stvar sretno svršiti. Molite se na tu nakanu!

Kod kuće sve lijepo pozdravljam. Naskoro ćemo se opet malo porazgovoriti.

Ljubi vas

vaš Ante

Dom „Sveta Ana“

Dom „Sv. Ana“, Caritasov dom za žene i djecu žrtve obiteljskog nasilja, pruža smještaj i podršku ženama i djeci žrtvama obiteljskog nasilja. Djeluje od 1993. godine, pod okriljem Caritasa Riječke nadbiskupije, a od 2001. godine priznata je ustanova socijalne skrbi, s potpisanim ugovorom s nadležnim ministarstvom. Nalazi se na tajnoj adresi, dok je savjetovalište smješteno u sjedištu Caritasa. Dom je registriran za 30 osoba i kao takav drugi je po veličini u Hrvatskoj.

Prostor uključuje 11 soba, šest kućaonica, profesionalno opremljenu kuhinju, blagovaonicu, dječju igraonicu, učionicu te urede za ravnatelja i stručni tim (socijalna radnica, psihologinja, pedagoginja). Asistentica u skloništu osigurava svakodnevnu skrb za korisnike, a u radu sudjeluju i vanjski suradnici te volonteri.

Prijem korisnika organiziran je posredovanjem Zavoda za socijalni rad, koji izdaje rješenje o njihovu smještaju u dom, koji može trajati najduže godinu. Uz uslugu smještaja, korisnicima se osigurava prehrana, higijena i zdravstvena skrb, pružanje pravne podrške i pomoći pri ostvarivanju socijalnih prava. Djeci se omogućuje nastavak školovanja, a ženama pomoći pri stjecanju obra-

zovanja i zapošljavanju. Glavni cilj je osamostaljenje korisnika savjetodavnim i terapijskim radom te podrška u roditeljstvu i razvoju samopouzdanja.

Dom „Sv. Ana“ uza smještaj u kriznim situacijama djeluje i u savjetovalištu, koje nudi djelatnosti poput psihološkog savjetovanja za bivše korisnice, organizacije susreta očeva i djece pod nadzorom te rad s počiniteljima obiteljskog nasilja, koji uključuje stručnu podršku i terapiju s ciljem rehabilitacije i resocializacije, u suradnji s Ministarstvom pravosuda. Savjetovalište doma također pruža podršku ženama i djeci distribucijom odjeće. Usto upravlja i prodajnim centrom humanitarnog karaktera, pod nazivom *pomoći za samopomoći*, čiji prihodi pomažu financirati aktivnosti doma.

Dom se financira od osnivača, Riječke nadbiskupije, ugovora s Ministarstvom rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, uz dodatnu podršku Primorsko-goranske županije, Grada Rijeke i donacija.

Kontinuirani rad Doma „Sv. Ana“ odražava njegovu vitalnu ulogu u društvu, ne samo pružanjem skloništa i osnovne pomoći, već i dugoročnom podrškom u vraćanju do-

stovanstva i samostalnosti korisnika. Uspješna suradnja sa županijskim i lokalnim vlastima, ministarstvom i volonterima, kao i humanitarne aktivnosti omogućuju domu održavanje visokih standarda u skrbi te ga čini nezaobilaznim resursom u borbi protiv obiteljskog nasilja u Hrvatskoj.

Nasilje ne treba prihvati – nitko nema pravo oduzeti dostojanstvo, mir i sreću. Ako ste žrtva nasilja, znajte da niste sami. Pomoći je dostupna, a prvi korak je najvažniji. Dom „Sv. Ana“ nije samo utočište, već i mjesto gdje možete ponovno izgraditi svoju snagu, osjetiti podršku i zaštititi svoju djecu. To je prostor gdje ćete pronaći razumijevanje, pomoći i mogućnost za nov početak. Naš dežurni telefon dostupan je 24 sata i na njemu možete bez obveze dobiti podršku i informacije o svojim pravima i mogućnostima, kao i o postupku i mogućnostima smještaja.

BROJ DEŽURNOG MOBITELA: 098 852 633

Obitelj može napredovati samo u ljubavi i sigurnosti. Potražite pomoći i omogućite sebi i svojoj djeci mirniji i bolji život!

Željka Frković, ravnateljica

ZA MISIJE I MISIONARE:

Župa sv. Mihovila arkandela, Drinovci 6.100 KM * Ankica Boban 200 KM * Kata iz Doma Lug, Kišeljak 50 KM * Hrvoje Lovrić 20 KM * Blaženka Čutuk 50 KM * Anto Jurić 30 KM * Antea Milošević 50 KM * Stojan Bošnjak 100 KM * N. N., Dom sv. Josipa, Lug 50 KM * Zrinka Drmić 50 KM * Župni ured Prešvetog Trojsta, Budimci 100 EUR * Deniš i Anda Bobeta 10 EUR * Družba Sestara Franjevki od Bezgrješne, Šibenik 1000 EUR * Branko Mazarekić 500 EUR * Fra Mladen Kovačević 100 EUR * Aleksandar Đura 150 EUR * Zdravko Kovačević 30 EUR * I. Šureškin 6,64 EUR * Tucakovici Šaša 20 EUR * Biban Gianfranco 150 EUR * Mato Šarić 50 EUR * Kocijan Ana 10 EUR * Jelena Cahunek 11 EUR * Jurić Goran 5 EUR * Danijel Kovačević 130 EUR * Mihael Purgar 20 EUR * Ankica Milanović 8 EUR * Ljiljana Topolić 7 EUR * Štela Dujmović 14 EUR * Oliver Perić 200 EUR * M. Madura 50 EUR * Bluth Michael Joseph 10 EUR * Marica Zabacic 100 EUR * Jasna Cvitanović 5 EUR * Katarina Mihić 44 EUR * Joško Paštar 200 EUR * Računovoda j.d.o.o. 30 EUR * Sestre Dominikanke, Zagreb 50 EUR * Vinko Tunjić 80 EUR * Župni Ured van Grada, Šibenik 25 EUR * Ilić Marrin 5 EUR * Ankica Penić 2 EUR * Damir Radan 3 EUR * Samostan Srca Isusova (Sestra Toti) 50 EUR * Sveti Jeronim d.o.o. 250 EUR * Družba Kćeri Božje Ljubavi-Provincija Božje Providence, Nova Ves Zagreb 100 EUR * Marija Lauš 6 EUR * Samostan Sv. Martina, Split 50 EUR * Družba Sestara Milosrdnica sv. Vinka Paulskog, Rijeka 10 EUR * Ivan Colčić 500 EUR * Franjo Budinski 30 EUR * Petar Vidović 4 EUR * Sergio Negotetić 30 EUR * Ivan Bosnić 500 EUR * Ana Ercegović 10 EUR * Ordinacija opće medicine Božena Puljiz, dr.med. 50 EUR * Sedlić Anda 1020 EUR * Trgovina Veić (Marko Veić) 40 EUR * Mikolčić Cika 20 EUR * Ana Debeljak De Martinj 15 EUR * Kramarić Vijoleta 5 EUR * Novak Miljoka 10 EUR * Bagarić Marija 5 EUR * Lažeta Ankica 10 EUR * Zorko Emilio 100 EUR * Kristina Višak 5 EUR * Arian Bisaku 100 EUR * Ante Todorić 100 EUR * Vjekoslav Mrgudić 2 EUR * Katica Jakačić 10 EUR * Božo Spišić 70 EUR * Benediktinski samostan Sv. Nikole, Trogir 150 EUR * Ugostiteljsko-Trgovacki Obrt (Oaza) 70 EUR * Ivan Butković 160 EUR * Krešo Dabro 10 EUR * Ana Jurić 50 EUR * Ivana Dokoza 15 EUR * Marijana Joha 20 EUR * Ivana Knežić 66,36 EUR * Stana Prskalo 19,91 EUR * Klaudio Krajcarić 70 EUR * Massimo Milevoj 20 EUR * Valentino Mijandrušić 40 EUR * Lidija Petračić 10 EUR * Ivanka Žeba 100 EUR * Magdalena Medimorec 25 EUR * Miro Baković 1 EUR * Marija Radoš 50 EUR * Zdenka Radoš 50 EUR * Marko Radoš 50 EUR * Anita Gojanović 6,64 EUR * Dragan Purišić 13,27 EUR * Vesna Matišin 70 EUR * Irena Primorac Bošnjak 50 EUR * Danijel Vojković 200 EUR * Gosp. Marijo Škarpa 30 EUR * Gracija-ni Pinezić 50 EUR * Katarina Damjančić 10 EUR * Dobrovčić Frane Miro 50 EUR * Ivan Katić 100 EUR * Jasmina Bernat 7 EUR * Dragica Radoš 15 EUR * Lada Burul 10 EUR * Mirjana Zupčić 10 EUR * Milena Brekalo 10 EUR * Ljuba Ferin 10 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Bernardo Bernat 20 EUR * Kristina Beljo Topić 50 EUR * Vesna Skopljanac Maćina 50 EUR * Cibarić Josip 50 EUR * Brankica Levak 50 EUR * Marina Rak 20 EUR * Ilić Ljubica 20 EUR * Milan Komljenović 10 EUR * Kebet Ljiljana 30 EUR * Zvonimir Zubčić 50 EUR * Musa Valentina 15 EUR * Vinka Kevo 10 EUR * Niko Ferarić 20 EUR * Željka Tukić 100 EUR * M. Mihaljević 2,65 EUR * Vinka Kevo 6,64 EUR * Vinka Kevo 6,64 EUR * Topic Branko 15 EUR * Dobrovčić Frane Miro 90 EUR * Iva Rukavina 15 EUR * Vjeran i Mirjana Ivošević 20 EUR * Jasenska d.o.o. 1000 EUR * Mihaela Picig 200 EUR * Tomčić Nikola 35 EUR * Anđija Podrug 20 EUR * Samostan Benediktinki Sv. Andrije, Rab 15 EUR * Snježana Mihaljević 15 EUR * D. Gatar 8,63 EUR * Jasminka Jug 7 EUR * Drago Markušić 6,64 EUR * Damir Oresković 6,64 EUR * Maja Musa 10 EUR * Klara Poštić Stilić 15 EUR * Vlatko Miličević 15 EUR * Kristijan Banić 20 EUR * Željko Jelić 25 EUR * Silvana Knežević 100 EUR * Ivana Josipović 13 EUR * Petanjak Pero 15 EUR * Petanjak Pero 10 EUR * Corković Dragan 13,33 EUR * Zoran Možnik 10 EUR * N.N. 500 EUR * Josip Lončar 13,27 EUR * Božo Rimac 100 EUR * Nedlić Ivka 6,64 EUR * Kostešić Marija Božo 13,27 EUR * Zvonko Bogi 15 EUR * Maleč Ivica 30 EUR * Josko Listić 25 EUR * Romana Tomljanović 200 EUR * Marija Križek 13,27 EUR * Aran Arapović 15 EUR * Miroslav Blažen 6,64 EUR * Željka Stojić 6,64 EUR * Dentalni Laboratorij Ivana Bjelić, Sisačka Odra 30 EUR * Božica Sambolec 20 EUR * Zorislava Balalž 6,64 EUR * Antonio Podrug 25 EUR * Marija Jurić 100

EUR * Karolina Hrastović 50 EUR * Dijana Jukić 50 EUR * Marinko Hudolin 20 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Željka Vendl 20 EUR * Pera Milanović 100 EUR * Leticija Kolaković 20 EUR * Sascha Sedlo Andela Sedlo 50 EUR * Maja Musa 10 EUR * Ankica Blažević 10 EUR * Tomislav Drmić 7 EUR * Tomislav Drmić 7 EUR * Kata Zubak 10 EUR * Zdravka Lovrić 10 EUR * Milenka Grgurić 10 EUR * Dijana Rada-nović 30 EUR * Nikolina Stipan Puž 6,64 EUR * Josip Lučić 100 EUR * Josip Gverić 10 EUR * Franciška Sabo 20 EUR * Ivanka Rezo 50 EUR * Ivana Goleš 20 EUR * Vedrana Pivčević 200 EUR * Dario Jakov-jević 10 EUR * Tomislav i Dragica Ivošević 20 EUR * Željka Isaković 15 EUR * Tea Vuković 20 EUR * Branka Matić 26,54 EUR * Davor Begović 6,64 EUR * Nikolina Mandić 20 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Ivica Norac Kovačević 6,64 EUR * Dubravka Trgovec 10 EUR * Tomislav Cubelić 40 EUR * Miro Baković 1 EUR * Klarić Vinko 100 EUR * Milenka Brekalo 10 EUR * Marica Čavlinka 13,27 EUR * Maja Perica 15 EUR * Ante Mazić 7 EUR * Ivan Ciprić 110 EUR * Milan Šijan 33 EUR * Mario Knežević 30 EUR * Ante Cović 70 EUR * Aircash d.o.o. 10 EUR * Jadranka Bačić-Katić 13,27 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ivica Bradara 19,91 EUR * Anica Josić 20 EUR * Vatroslav Mihalj 13,27 EUR * Terezija Ratković 10 EUR * Jelena Macan 79,63 EUR * Pirovac Profi Mix d.o.o. 50 EUR * Margaret Sigmund 150 EUR * Dušanka Tadić 20 EUR * Aleksandar Jazić 27,5 EUR * Damir Sukalić 20 EUR * A. Perhaj 50 EUR * Jelena Oresković 6,64 EUR * Vlatka Lahovsky 20 EUR * Drago Markušić 6,64 EUR * Sandra Smolić 20 EUR * Vesna Vinicki 7 EUR * Klarić Vinko 50 EUR * Ivka Filaković 6,64 EUR * Željko Rumenović 6,64 EUR * Klaudio Krajcarić 50 EUR * Mate Samodol 6,64 EUR * Željka Stojić 6,64 EUR * Ljubomir Fak 15 EUR * Marijana Turčin 6,64 EUR * Rino Grebo 20 EUR * Zdenka Podhraški-Relja 10 EUR * Valentino Mijandrušić 50 EUR * Ivica Papić 50 EUR * Josip Bošnjak 10 EUR * Martina Filko 3 EUR * Đurđica Novaković 20 EUR * Stjepan Ratajec 20 EUR * Kata Josipović 100 EUR * N.N. 20 EUR * Knežić Ilijia 50 EUR * Magdalena Jadrijević 6,64 EUR + 6,64 EUR + 6,64 EUR + 6,64 EUR * Snježana Mihaljević 15 EUR * Ivana Knežić 66,36 EUR * Lucijana Bulibačić 6,64 EUR + 6,64 EUR * Vedrana Mandić 20 EUR * Josip Anušić 50 EUR * Josip Kolić 50 EUR * Goran Ivan-šević 100 EUR * Svetjana Farkaš 30 EUR * Stana Prskalo 19,91 EUR * Josip Buzov 20 EUR * Stipo Lukač 44,24 EUR * Frano Bosnić 20 EUR * Umek Andrea 20 EUR * Komar Tina 20 EUR * Danica Uroda 50 EUR * Lukac Mateja 50 EUR * J. Pačić 50 EUR * Ante Marinović 6,64 EUR * David Šantek 30 EUR * Katarina Horbec 10 EUR * Joško Bačelić 10 EUR * Dragan Bolić 6,64 EUR * Ivan Matak 40 EUR * Neda Mikićlić 10 EUR * Iva Franjić 100 EUR * Krisan d.o.o. 200 EUR * Župa Sv. Petra Apostola, Zagreb 300 EUR * Hrvatski Katolički Zbor »Mi« Trogir 305 EUR * Hrvoje Cerovac 30 EUR * Ivan Crnjača 5,55 EUR * Marija Grbeša 20 EUR * Anica Hofer 20 EUR * Zlatka Korošec 10 EUR * Marko Brekalo 6,64 EUR * Mihajlo Kadežabek 20 EUR * Marija Jurjević 30 EUR * Bernardo Bernat 20 EUR * Nikola Krljanović 6,64 EUR * Ivan Cubelić 5000 EUR * Ivanka Benjak 10 EUR * Sanja Ivčević 20 EUR * Vesna Dugandžić 20 EUR * Lidija Petračić 10 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Dragica Kopić 100 EUR * Marcelić Josip 20 EUR * Blaško Kivić 50 EUR + 50 EUR * Čargoša Véra 80 EUR * Veronika Radić 50 EUR + 50 EUR * Čizmić Stipe 10 EUR * Mate Brožić 50 EUR * Ivana Srđanović 5 EUR * Stjepan Šoštaric 150 EUR * Marica Vratarić 6,64 EUR * Marlon Macanović 10 EUR * Zrinka Pulić 75 EUR * Nikola Perak 500 EUR * Filip Babić 35 EUR * Ante Ljevar 50 EUR * Zubčić Zojica 13,27 EUR * Zrinka Čale 30 EUR * Karla Baricević 100 EUR * Ljubo Radić 30 EUR * Robert Janjić 100 EUR + 50 EUR + 62 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Tajača Učić 50 EUR * Dubravko Tandarić 51,96 EUR * Marijana Kordić 20 100 EUR * Dijana Miletić 20 EUR * Ružica Kučan 50 EUR * Mirjana Očko 50 EUR * Radošević Gordana 15 EUR * Toni Dragić 10 EUR * Kornelija Petr Balog 4 EUR * Željka Vodopija 26,54 EUR * Alenka Butiganić 7 EUR * Davorka Šimanović 20 EUR * N.N. 25 EUR * Andrija Martinović 115 EUR * Sandra Španić 20 EUR * Domagoj Vukman 160 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * Gabrijela Miletić Bulat 5 EUR * Hrvoje Jurić 5 EUR * Danica Gudelj 20 EUR * Božana Jagić 50 EUR * Marijana Maleč 10 EUR * Marić Ante 50 EUR * N.N. 200 EUR * Golec Vinka 20 EUR * Ana Mrgan 15 EUR * Marko Maradin 300 EUR * Jelena Bařišić 50 EUR * Filip Čopac 20 EUR * Željka Matušić 20 EUR

* Irena Josipović 20 EUR * Katica Amidžić-Peročević 10 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJICE:

Željka Štefner 2.000 KM * Marija Cerić 150 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Nadica Haric 10 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Natko Pavlić 363,5 EUR * Janja Rožić-Kasić 60 EUR * Djeca PS Bogdanović, OŠ Dragutina Tadijanovića-Vukovar 180 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Benedikt Pehar 100 KM * Ivana Čilić 20 KM * Dinka Antić 200 KM Nikola Crnković 100 EUR * Janko Krznarević 133 EUR * Tomislav Bilić 19,91 EUR * Dušanka Tadić 20 EUR * Amalija Cepel 50 EUR * Zonjić Ivanka 50 EUR * Mihaela Viskov 400 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Aneta Gotovac, studentica 400 KM * Rudolf Lučak 100 KM * Radmila Majić 50 KM * Marija Topic 10 KM * Jerko Majić 50 EUR * Eduard Leventić 100 KM * Dijana Blažević 100 KM * N. N. Banja Luka 500 KM * Irena Šimić 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Frano Radovac 120 KM * Andreja Matković 10 EUR * Nadila Mesarić 10 EUR + 10 EUR * Marija Vukasović 60 EUR + 30 EUR * Melita Pavlinušić 200 EUR * Ivan Nikolić 300 EUR * Ostium d.o.o. 300 EUR * Milica Krpan 80 EUR * Horvat Željko 50 EUR * Nikola Crnković 600 EUR * Katarina Damjanović 10 EUR * Vedran Slapničar 4,65 EUR * Danijela Horvatek Tomić 26,54 EUR * Marija Galic 10 EUR * Biljana Gorsa Ulbrīh 6,64 EUR * Diana Bagarić 6,64 EUR * Dr. Helena Percač 20 EUR * Marija Bobinac 20 EUR * Zlatko Horvat 15 EUR * Veronika Vuković 50 EUR * Milica Bunić 13,27 EUR * Ivo Komljenović 15 EUR * Mate Brožić 30 EUR * Cirko Petar 13,27 EUR * Vesna Zadravec 14 EUR * Marcelić Josip 20 EUR * Drić Nedjeljka 15 EUR * Blagoje Kordić 20 EUR * Vladimir Giacometti 10 EUR * Vesna Hećimović 20 EUR * Župa Kraljice mučenika, Bogdanović 350 EUR * Ante Ištuk 10 EUR * Ante Čurić 20 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Marica Vidović 100 EUR * Ivica Martić 100 EUR * Komping d.o.o., Vitez 100 KM * Ivanka Doko 25 KM * Obitelj Nedić, V. Gorica 50 EUR * Andra Mihaljević 100 KM * Branka Filipović 150 EUR * Dubravko Tandaric 32 EUR + 26 EUR * Ivanka Boras 30 EUR + 30 EUR * Domagoj Čingel 200 EUR * Kata Mrvelj 100 EUR * Ilijia Nikolić 200 EUR * Ivana Gabrić 80 EUR * Ristić Dušica 25 EUR * Dario Maradin 13,27 EUR * Josip Topalović 100 EUR * Čoklić Miljenko 50 EUR * Marčinković Zoran 40 EUR * Mihael Popinjić 33 EUR * Magdalena Čmigović 50 EUR * Marija Huzjak 50 EUR * Matija Gloginić 20 EUR * Antoneta Ježak 15 EUR * Josip Irbar 70 EUR + 140 EUR * Stjepan Vužem 30 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Ljubo Radić 30 EUR * J. Zrno 3,98 EUR * Juljarić Galic Ana 10 EUR * Zrinka Dragić 30 EUR * Sonja Kotarac Fofonjka 20 EUR * Anica Keskić 20 EUR * Danica Humek 5,3 EUR * Zdenka Brletić 30 EUR * Toni Dragic 10 EUR * Andra Mrvelj 13,27 EUR * Vuković Nada 10 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Ruža Turk 6,64 EUR * Vesna Erdeć 9,95 EUR * Milena Dunato-Dombaj 50 EUR * Ankica Nenadić 20 EUR + 20 EUR * Danica Kristić 13,27 EUR * Andra Svoboda 6,64 EUR * Andreja Premerić 15 EUR * Hrvoje Jurić 5 EUR * Horvat Ana 100 EUR * Irena Josipović 20 EUR * Anica Lipovac 30 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Marčinković Zoran 40 EUR * Hrvoje Jurić 5 EUR * Hrvoje Dosen 10 EUR * Marija Topic 25 EUR * Darko Kelač 10 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJI:

Mara Jurić 50 KM * Maruša Jurista 100 EUR * Jeljka Štironja 15 EUR * Ljuba Sabljic 50 EUR * Robert Skejčić 20 EUR * Marijana Vilić Ivanković 6,64 EUR + 6,64 EUR * Martina Oravec 15,93 EUR + 15,93 EUR * Tihana Martinović 2,65 EUR + 2,65 EUR * Zrinka Kelava 6,64 EUR + 6,64 EUR * Josip Spajić 6,64 EUR + 6,64 EUR * Damjanović Eva 13,27 EUR + 13,27 EUR * Anja Zorić 13,27 EUR + 13,27 EUR * Snježana Mikec 13,5 EUR * Anka Sanjković 5 EUR * Dijana Solenički 20 EUR * Mila Purisić 3,98 EUR * Dujić Jela 20 EUR * Mateša Marija 20 EUR * Martina Klaric 50 EUR * Pamela Banovac 6,64 EUR * Anita Mikec 13,27 EUR * Ivo Hrga 6,64 EUR * Veronika Škrgo 6,64 EUR * Andreja Strelec Dučak 20 EUR * A. Rimac 13,27 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Jozo Hrkac 50 KM * Čurić Lucija 40 EUR * Župa Kraljice Svetе Krunice, Vodinci 1325 EUR

ZAMISLJE I GLADNE U RUANDI:

Stana Ljubić 50 KM * Ivan Prskalo 20 KM * Marija Barić 2 EUR + 2 EUR * Dunja Juras 5 EUR * Jurića Benzon 110 EUR * Ružica Medvarić-Braćko 30 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Romano Tripal 20 EUR * Ružica Hrkać 25 EUR * Igor Pivac 200 EUR * Marija Bartosek 80 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Bartosek Marija 80 EUR * Ljuba Sablić 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

N. N., Banja Luka 150 KM * Jelkica Štironja 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BRAZILU: N.N. 100 EURE

N.N. 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Ivana Miličević 50 KM * N. N., Banja Luka 150 KM
* Maruša Jurista 100 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * N.N. 50 EUR * Stjepan Dunder 20 EUR * Iva Miličević 30 EUR * Dragica Arnaudoski 20 EUR * Ljiljan Lukać 13,27 EUR + 13,27 EUR * Davora Pravica 40 EUR * Slavica Bilandžić 13,27 EUR * Helena Cividini 20 EUR * Davorka Šimanović 20 EUR * Josip Oreć 33 EUR * Apriori d.o.o. 100 EUR * Marija Horvat 15 EUR * N. N. 5000 EUR * Ivana Rosko 2000 EUR

ZAMISLE I GLADNE U BURUNDIU:

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIU:
Nada Hrga 39,82 EUR * Maia Čaprić 10 EUR

ZAMISLJENI GLADNJI U KAMERUNU:

ZA MISIJE I GLADNJE U KAMEKUNU: Agneza Kovačić 80 EUR * Franjo Trojnar 15 EUR

ZAMISLJENI GLADNE U BOHVII:

ZA MIŠIĆE I GLADNE U BOLVIJI:
Ana Pervan 60 KM * Ivanka Vidović 200 KM * Ivana Juroš 50 KM * Maja Ružić 100 KM * Ratka Gavran 30 KM * N. N., Žepčić 50 KM * Anica Gavran 30 KM * Zorka Ilić 100 KM * Marica Ljubić 50 KM * Lidija Kos 5 EUR * Goranca Munjić 50 EUR

ZAMISLJE I GJADNE U ETIOPII:

ZAMISLJENI GLADNE
Marija Hrkač 100 KM

ZAMISLJE | GLADNE U ARGENTINI:

Aloizije Asić 2300 EUR

ZAMISIJE I GLADNE NA HAITIU:

Antuka Trupina 300 KM * Jakov Trupina, učenik V. raz. KŠC-a, Travnik 382,30 KM * Samostan sv. Josipa, Vitez 331,15 KM * s. Danica Bilić 200 KM

MISIJSKA KRIŽALJKA – STUDENI 2024.

Radosna vijest	Najsvetiji čin liturgije	Pronalazak	Ovog trena	Ivan	Jod	Lutolica	Prema	Otac (slov.)		Najблиži srodnik	Pravilan razmjer	Pripadaniti	Posuda
Nedjelja u spomen misija										Sakrament Polukružni prostor			
Biblijko ime					Svetica iz Aleksandrije Stvarni								
Udari								Mj. u Bačkoj 2 samoglašnika					
Ostave										Stojati Bez pameti			
			Godišnjaci Dio kuće							Gospodica Nepoznati			
Opaki								Uđovi Ilinji				Niton Televizija	
Slučaj													
Grad u Maliju										Komadić drveta			

Rješenja iz prošlog broja: SVETI IVAN PAVAO DRUGI, KAPISTRAN.

SRCE KOJE LJUBI I RUKE KOJE POMAŽU MIJENJAJU SVIJET

23. studenoga obilježava se **Međunarodni humanitarni dan** i želimo zahvaliti svima vama koji podupirete misijsko djelovanje. Od srca hvala!

Naši misionari i misionarke glas su mnogih potrebitih u daleku svijetu i potrebiti su naše podrške i pomoći. Puno toga može nas umoriti, ali pomoći drugom ne umara nikada. Osim toga ne zaboravimo da je svaki novi dan nova prigoda da napravimo što dobro i komu pomognemo.

Međutim, ovo je i prigoda da razmislimo kad smo zadnji put zahvalili za sve što imamo umjesto da poželimo još nešto više.

Onaj tko želi da društvo u kojem živi bude bolje, veselije, zdravije, mora i sam biti bolji, veseliji, zdraviji...

Moraš se mijenjati ako želiš da se što mijenja, jer svaka promjena kreće od svakoga od nas.

Na poseban način želimo skrenuti pozornost na s. **Lukreciju Mamić**, službenicu milosrđa, misionarku koja je ubijena 27. studenoga 2011. u Burundiju, državi na sjeveru Afrike. Radi njezine velike dobrote i brige za druge mnogi ju nazivaju hrvatskom majkom Terezijom.

Sestra Lukrecija svoj redovnički život posvetila je misijskom djelovanju među najsiromašnjima u Ekvadoru, a potom u Burundiju, želeći im po konkretnim djelima približiti Božje milosrđe i ljubav. Suobličivši svoj život dokraja Kristu raspetomu, utkala se u život Crkve, ostavivši nam primjer potpuna sebedarja. Vjerujemo da nas sada zagovara pred licem onoga kojega je naviješće ljubila.

Neka nas zagovor s. Lukrecije prati da bismo živjeli krepšno i išli prema svetosti po autentičnu služenju u ljubavi.

Svi možemo pomoći, svi smo pozvani pomoći i biti misionari onđe gdje jesmo. Bilo to molitvom, bilo materijalno, na srcu nam treba biti dobro drugoga. Hvala svima na podršci našim misionarima i misionarkama! Neka vam Gospodin uzvrati lijepim mjestom na vječnoj gozbi jednog dana!